

LA MARE D'AMUNT

REVISTA INFORMATIVA DE LA COSTA BRAVA NORD

ANY - I

Número 3 ABRIL '92

exemplar gratuït

”la Caixa”

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

**TAMBÉ A LA MAR D'AMUNT ESTEM
A LA VOSTRE DISPOSICIÓ A:**

EL PORT DE LA SELVA	ILLA, 9	TEL. 38 74 55
LLANÇÀ-PORT	CASTELLÀ, 64	TEL. 38 08 52
LLANÇÀ-VILA	SALMERÓ, 4	TEL. 38 01 36
COLERA	PÇA. PI I MARGALL, 10	TEL. 38 91 03
PORTBOU	MAR, 4	TEL. 39 01 79

EDITORIAL

Bé, ja som a Setmana Santa; i sembla que era ahir que ens menjàvem els torrons. D'ara endavant, les nostres contrades s'aniran animant i despertant de la seva letargia. Els colors vius van paulatinament sorgint arreu, i el nostre gran capital, el sol, cada dia escalfa més i es fa més el murri a l'hora d'anar-se'n a dormir.

Comencem a tenir turistes, i on fins ara només hi vèiem portes tancades, ara hi trobem cafeteries, comerços i gent amb ganes de fer diners. Només hi ha un problema: cada any s'obren més botigues, bars i establiments, i, en contrapartida, sembla que vinguin menys turistes.

D'uns anys ençà, és normal sentir dir que el turisme s'ha acabat, i això no és cert. Potser sí que ja no tenim aquella allau de gent dels anys setanta, però és cert, que avui l'oferta turística està molt diversificada, que pel mateix preu d'un lloguer aquí, a casa nostra, durant els mesos d'estiu, la gent troba alternatives molt més exòtiques a l'altra punta del món, i amb pensió completa!

La nostra alternativa només pot ser una. Donar-los qualitat, professionalitat i opcions diferents.

Molta gent ja no busca tan sols l'escalfor del sol, els bells paisatges i les aigües netes, això ja els ho oferim, i podem dir amb orgull que som a un lloc dels més bonics del món. Busquen comoditats, serveis i, sobretot, professionalitat. Tots diem que preferim un turisme selecte en lloc del d'espardenya, però si en aquests "Vips" no els oferim res més que el que hem ofert sempre, no ens els guanyarem.

Aniran al Carib i, a sobre, els sortirà més barat!

LA MAR D'AMUNT

PASTISSERIA

carrer major, 2 - tel. 38 02 72 **llançà**
plaça del port, 1 - tel. 38 03 94 **port de llançà**

FLECA - GRANJA - PASTISSERIA

TOCS

carrer castellà, 31 - tel. 38 03 93
port de llançà

hotel GRI-MAR

25 ANYS DE SERVEI I IL·LUSIÓ

AQUEST ANY TAN IMPORTANT, CELEBREM AMB IL·LUSIÓ, GRÀCIES A VOSALTRES, AMICS I CLIENTS, EL NOSTRE 25è ANIVERSARI, REINICIANT LA NOSTRA ACTIVITAT AMB UNA NOVA CATEGORIA. JA TENIM ☀ ☀ ☀

AMICS, ENS TENIU COM SEMPRE A LA VOSTRA DISPOSICIÓ PER A QUALSEVOL ESDEVENIMENT.

LA MAR D'AMUNT

REVISTA BIMESTRAL DE LA COSTA BRAVA NORD

EDITA:

DIRECTOR:

JOAN SABATER i COMELLAS

SOTS-DIRECCIÓ

ESTHER NENESICH i BELTRAN

COL-LABORADORS:

JOAN PACAREU
JOAN MANEL CAÑON
JAUME T. PRIM
ANTONI GODOY
JOSEP CAULA
JOSEP MALLOL i ORIOL
OLGA REQUENA
JAUME QUINTANA
SANTI SOLER
MARCEL SIRVENT
JOAN NADAL i FORTIÀ
ÀNGELS LLUVERAS
JAVIER NIETO

**REDACCIÓ-ADMINISTRACIÓ
i PUBLICITAT**

Avda. Pau Casals, 1
Apartat de correus, 143
LLANÇÀ
Tel. 12 08 01

DISSENY I COMPAGINACIÓ

JOES

FOTOCOMPOSICIÓ

ROGER
Avda. Pirineus, 19
Tel. 50 99 21
FIGUERES

IMPRESSIÓ

MAGENTA
Verge Maria, 13
Tel. 51 12 32 - Fax 50 99 44
FIGUERES

Dipòsit Leg.: GI-694/92

**AMB LA COL-LABORACIÓ DELS
AJUNTAMENTS DE:**

EL PORT DE LA SELVA
LA SELVA DE MAR
LLANÇÀ
COLERA
PORTBOU

SUMARI

Editorial	3
Cartes obertes.....	6-7
Informació municipal	8-9-10-11
Apunts	12
Entre el lleure i l'aventura	13
Enginys	14
Reculls d'història	15
Leishmaniosi canina	17
Passejades	18
Som 6 milions	19
L'Hostal Empordà.....	20
Ormeigs de pesca.....	21
L'art gros	22-23
La pesca a l'encesa.....	24
Assentada - el català.....	25
Ruixims de mar.....	26-27
Begudes populars catalanes.....	28
Orígens	29
Esports	30-31
La cuina de l'àvia	32
Coses del menjar i del beure - Les Garotes	33
La lliga no té color	34
La visió del nen.....	35
Consultori piscícola	36
Temps era temps - Port de Reig	38
L'origen dels noms.....	39
Néixer i morir.....	40
Petit mercat	42

TELÈFONS D'UTILITAT

	PORT DE LA SELVA	LLANÇÀ	COLERA	PORTBOU
AJUNTAMENT	38 70 25	38 01 81	38 90 50	39 02 84
AJUNTAMENT LA SELVA DE MAR	38 72 28			
CORREUS	38 70 25	38 12 68	38 90 50	39 01 75
PARRÒQUIA	12 60 69	38 01 37	38 90 64	39 02 34
GUÀRDIA CIVIL	38 70 66	38 01 22	38 90 15	39 00 77
BOMBERS	38 06 20	38 06 20	39 00 80	39 00 80
CLUB NÀUTIC	38 70 00	38 07 10	38 90 95	—
CONFRARIA PESCADORS	38 74 05	38 03 62	—	—
FARMÀCIA	38 70 65	38 14 96 Port 38 01 19 Vila	38 92 12	39 01 45
DISPENSARI MUNICIPAL	38 71 01	38 10 10	39 06 06	39 06 06
CREU ROJA	38 08 31	38 08 31	38 08 31	38 08 31
AMBULÀNCIES	50 50 50	50 50 50	50 50 50	50 50 50
RENFE	—	38 02 55	—	39 00 99
POLICIA LOCAL	38 70 25	38 13 13	—	—
HIDROELÈCTRICA (Avaries)	50 06 50	50 06 50	50 06 50	50 06 50
AIGÜES (Avaries)	38 73 84	38 12 11	38 91 45	39 02 84
URGÈNCIES CREU ROJA			12 05 05	

CARTES OBERTES

Senyor Director,

Adjunt li remeto l'enquesta que publiquen en el 2n. núm. de la Mar d'Amunt, tot opinant al respecte.

Per complementar una mica aquesta enquesta, crec convenient dir-hi la meua. Per començar, estic d'acord amb la idea de la revista, en el format i alguna secció, però he de carregar fort contra la resta d'aspectes, amb el seu permís.

La part més important segurament és la incorrecta ortografia amb què està escrita. Resulta altament perjudicial per a la vista; ensopegar-se a cada moment amb aquest text tan macarrònic. Senyor Sabater: hi han molts de correctors, filòlegs, mestres d'escola, etc. que segurament estan en l'atur o buscant la primera feina, i ben segur que hi tindrien lloc a la Mar d'Amunt com a correctors lingüístes. No entenc com es pot arribar a aquesta situació. A més: Normalització Lingüística a Girona fa correccions de tot tipus, i de franc.

Deixant de banda el capítol de la llengua, tinc una certa curiositat pel títol de la revista, millor dit, pels límits en què es troba la mar d'Amunt (amb minúscula). Va més enllà de Portbou? Arriba a Salses (el Rosselló)? I la mar d'avall, fins on arriba? Fins a Guardamar del Segura (Baix Vinalopó)? Em sembla que està un tant desdibuixat.

Quant als anuncis que podem llegir, he de dir que molts d'ells estan escrits en espanyol i d'altres en un català incorrecte. A veure si d'una vegada per totes s'obliga els anunciants a què ho facin en la llengua que és pròpia i única. Altrament dona la impressió que estem encara amb les prohibicions. Tothom entén perfectament el català i a més ha de fer-ho servir arreu, com si fos una cosa normal i quotidiana.

I per finalitzar, també crec oportú manifestar el meu rebuig pels articles tan xarrons i el paper cofoi de la majoria dels columnistes. Aquest, sembla un país de barretina i mongetes amb botifarra, amanit amb una mica de patriotisme. Volem ser universals i coneguts genuïnament senzillament com a catalans però sense que això signifiqui restar-hi en el provincianisme i el localisme.

Per tot això, aquesta carta és un tant dura en els plantejaments, encara que vol ser constructiva. No sé les respostes de la resta de lectors pel que fa a l'enquesta, encara que crec que poden anar en aquest sentit.

En síntesi: crec que globalment la idea és bona, però adoleix d'un localisme excessiu. Falta més critisme en la tria de temes, que despertin l'interès del lector. Temes que interessin més directament a la gent, i vagin en concordança amb els temps presents.

Bé, per finalitzar els hi desitjo que tot vagi endavant amb la revista. També afegir que he estat crític perquè crec que cal fer un cop de timó en la nostra normalització.

Salutacions cordials
Raimon Fernández i Armijo - Figueres

Senyor,

He rebut la vostra carta. D'entrada GRÀCIES! (o MERCÈS!). No és cinisme. És sinceritat. El que més em dolria és que aquesta revista passés inadvertida. Cartes com la vostra m'animen, perquè, com a mínim, us heu fixat!

Dieu que hi ha moltes faltes d'ortografia. VERITAT! També haig de dir-vos que hi ha faltes a la vostra carta, encara que, ho reconeixo, proporcionalment són insignificants al costat de les nostres. Si vostè ha vist el primer número de la revista, i ho ha comparat amb el segon, podrà observar que, malgrat tot, DÉU N'HI DO, EL QUE HEM MILLORAT!. Que tots escrivim, amb més o menys faltes, malament el català, és una trista realitat que hem d'assumir i fer tots els esforços per superar. L'important no és que de la nit al dia tots escrivem correctament (això és un somni impossible), sino que, dia a dia, cadascun de nosaltres ho fem una mica millor i, sobretot, que ESCRIGUEM EN CATALÀ.

Quant al que hi ha molts filòlegs a l'atur, no ho dubto; però nosaltres no podem solucionar el seu problema laboral. Suposo que no ho sabeu, però "La Mar d'Amunt" és una revista deficitària que es fa gràcies a l'esforç econòmic d'un parell de "boigs" que creiem que és important fer revistes en català i a nivell local, amb l'ajut dels subscriptors, els Ajuntaments i els professionals, comerciants i empresaris que s'anuncien.

Em dieu que a Girona hi ha un servei de Normalització Lingüística que fa les correccions de franc. Prenc nota. No obstant, n'esteu segur que em corregirien tota la revista i amb un temps prudencial per poder publicar-la puntualment?

Pel que fa als límits geogràfics, segurament podríem discutir molt. El nostre país, tothom ho sap, és una nació sense estat i sota el domini de dos estats, a quin més imperialista. Jo, sincerament, no sé dir-li on comença i on acaba la Mar d'Amunt. És més, ni tan sols sé si existeix. Però, a una publicació que, entre els seus modestos objectius està, com a essencial, fer una revista pels pobles que es troben entre el Cap de Creus i Portbou, se li podien buscar molts noms. Aquest ens va semblar, potser erròniament, que identificava el nexa d'unió i la particularitat d'aquests pobles, o sigui, tocar a la mar i ser al nord del nostre país.

Que els anuncis han de ser en català? Potser sí. Però, per mercantilista que un sembli, l'important dels anuncis no és l'idioma, sinó que PAGUIN. L'única manera que aquesta revista, malgrat ser deficitària, no ens porti a la ruïna total és contractar anuncis i, qualsevol que pagui –en principi–, s'anuncia. Potser al·lucinaríeu –permeteu-me aquesta expressió– si sabéssiu la quantitat de catalans, "catalanistes i patriotes", que paguen anuncis en revistes que es fan en aquesta zona del país en alemany i francès. i, en canvi, per "La Mar d'Amunt" ni un cèntim. És trist, però, dissortadament, real.

Pel que fa al contingut, us comunico que la revista està oberta a tothom que vulgui col·laborar. Esperem que la idea sigui prou engrescadora perquè qui tingui alguna cosa interessant a dir, s'animi i ens trameti les seves aportacions.

Som plens d'errors, de deficiències, de mancances i de tot el que vulgueu dir-nos, però podem dir amb molt d'orgull que som els únics que tenim la valentia de fer una revista per recollir la informació dels pobles de la Mar d'Amunt, existeixi o no, i això ens encoratja per tirar endavant, malgrat les crítiques.

Laura

ROBA ESPORTIVA - ARTICLES PESCA - PINTURA I FERRETERIA

ESTEM AL VOSTRE SERVEI A:

LLANÇÀ: C/ Gardissó

EL PORT DE LA SELVA: Moll de la Timba

CARTES OBERTES

Acabem tal i com hem començat. GRÀCIES! (o MERCÈS!) per llegir-nos. El que més por ens fa no són les faltes d'ortografia (tot i que fem el que podem per evitar-les), sinó passar desapercibuts. Que persones com Vostè, que és evident que us preocupu el nostre país i la nostra llengua, es prenguin la molèstia de contestar-nos l'enquesta ens dóna forces per tirar endavant. Farem tot el que puguem per millorar i que arribi el dia que ens escrigui per felicitar-nos. Aquest és el nostre gran repte.

Atentament.
LA MAR D'AMUNT

Què li passa al nostre Portbou?

Jo he nascut a Portbou. He viscut tota la meua vida a Portbou, i he treballat i encara treballo a Portbou. I porto a Portbou tant dins de mi que em dol sobremanera allò que li passa al poble, i sobretot allò que diuen que li ha de passar.

Ens trobem davant d'un 1993 que ens havia d'obrir a Europa, i que resulta que, ara per ara, el que fa és amenaçar Portbou. I tothom es lamenta per aquest poble que està condemnat a sofrir durament les conseqüències d'aquesta europeïtzació.

Tothom? És hora de lamentar-se del que passa? Tenim o no tenim alternatives? I de qui és la culpa? Portbou ha dormit en la inconsciència quan les coses marxaven bé. Quan es guanyaven calés, molts calés, ningú va voler pensar que podrien venir temps de vaques flagues. No s'invertí prou aquí, i els beneficis volaren fora. I com que el diner crida el diner, però lo contrari també és veritat, Portbou anà perdent oportunitats i deixà de ser aquell poble amb pretensions de ciutat i amb un alt standing de benestar.

A poc a poc la margarida s'ha quedat pelada, a còpia d'arrancar-ne fulles alguns funcionaris s'acostumaren a viure fora i només venien a Portbou durant les hores d'oficina... o quasibé; alguns portbouencs invocaren la necessitat de Figueres per a una escolarització superior dels fills i traslladaren la residència allà...

Ara ja s'ha arribat el ris: ara resulta que "Portbou és petit", perquè no hi ha ni cinemes ni teatres, perquè el servei és rar i de poca qualitat perquè la plaça està caríssima, perquè no hi ha escoles suficients, perquè les comunicacions deixen molt que desitjar. I així resulta que, per bé que si no tens treball tens el dret de buscar-lo on sia per damunt de tot, no es pot acceptar que renunciis al teu poble quan el teu treball està aquí, i renunciant al teu poble ajudis a enfonsar-lo encara més.

Què hem de fer? Queixar-nos al Govern Central? Queixar-nos a la Generalitat? Demanar ajuda a Europa? Cada dia es tanquen més cases, es traspassen més botigues, claudiquen més agències. Qui ens donarà una solució. Em diuen que ara mateix ja hi ha onze establiment més a Portbou que estan en tràmit de tancament...

No pot ser que estiguem en la situació del poble que ha de quedar inexorablement sepultat per les aigües de qualsevol pantà perquè d'altres pobles puguin regar llurs terres o tinguin aigua per a llurs fonts públiques. No es pot acceptar que algú pretengui que Portbou quedi reduït al paper d'un "poblet tranquil de la Costa Brava Nord per a passar els mesos d'estiu".

Crec que les nostres opcions i les nostres oportunitats comencen per nosaltres mateixos i per la nostra decisió de no abdicar de la nostra condició de portbouencs. I que si la unitat fa la força, la nostra força en la lluita pel futur del nostre poble serà realitat quan es basi en la il·lusió i no en la deserció, en l'entusiasme i no en el derrotisme, en les nostres ganes de viure aquí, i de lluitar aquí, i de defensar aquí, sense passotisme, totes les alternatives vàlides de les que tant s'ha parlat però tan poc s'ha fet, no ja d'ara sinó de fa temps, quan era època de vaques grasses, i encara ningú no parlava d'Actes Úniques, ni de 1993 amenaçadors.

UN PORTBOUENC

PETIT I REQUENA

Assessors

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES:

- Comunitat de propietaris
- Finques agrícoles
- Urbanitzacions
- Comunitats en règim de construcció

ASSESSORAMENT A EMPRESES:

- Treballadors autònoms
- Societats
- Assessorament fiscal
- Comptabilitats

Tots els serveis necessaris per la bona administració de la propietat i l'empresa
CONSULTI'NS SENSE COMPROMÍS

Agents d'assegurances de la companyia:

Av. d'Europa, 46 **LLANÇÀ**
Tel. 12 06 76 Fax 12 04 94

winterthur
assegurances

INFORMACIÓ MUNICIPAL

EL PORT DE LA SELVA

Durant els primers mesos d'enguany, s'ha aprovat provisionalment el Pla General d'ordenació Urbana del Port de la Selva, trobant-se actualment a la Comissió Provincial d'Urbanisme per la seva aprovació definitiva.

S'ha aprovat el projecte

de pavimentació d'un tram del passeig de front del mar "1r. fase" redactat per els arquitectes Juan Luis Frigola Torres i Carles Bosch Genover amb un pressupost d'uns 25.000.000.- de pessetes, obra que s'ha d'executar abans del proper estiu.

Els dies 29 de febrer i 1 de març, es van celebrar les tradicionals festes de carnestoltes, comptant la rua i les sessions de ball, amb una gran participació de disfresses tant de gent gran com de joventut.

LA SELVA DE MAR

NOTA:

En aquest número la Selva de Mar no ha generat informació municipal.

LLANÇÀ

El propassat 14 de febrer, i organitzat per la Comissió del Ranxo, va tenir lloc a la plaça, un multitudinari i saborós "ranxo" comunitari. EL PLAT aquesta vegada va ser "ESTOFAT de SÈPIA amb TRUMFES". Els organitzadors varen fer un capmàs de 1.000 racions, i no en va quedar ni mica. La veritat és que estava per llepar-s'hi els dits.

Per la confecció del plat, es varen utilitzar:

180 kgs. de sèpia	20 lts. d'oli
60 lts. de fumet de peix	5 kgs. d'all
60 kgs. de pèsols	12 kgs. de pebrots verds
250 kgs. de trumfes	25 kgs. de cebes
20 kgs. de tomata	

L'Associació Cap de Creus-Cap de Sant Vicens ha confiat (i amb raó) la responsabilitat culinària de la propera trobada el 6 de setembre, a tota aquesta colla de bona gent, que no s'hi mira d'emplenar-se els ulls de fum, per tal que puguem gaudir d'un bon repàs.

INFORMACIÓ MUNICIPAL

LLANÇÀ

Organitzat pel Patronat de Turisme i l'Ajuntament de Llançà, ha tingut lloc el VI curs de Cuina. Les classes han anat a càrrec de dos professors de l'Escola d'Hosteleria de Sant Narcís de Girona; ambdós especialistes en cuina i servei.

L'horari ha estat de 6 a 9 del vespre, a l'Hostal BERI; diversificant el curs de cuina els dies 3-4-5-6-10-11-12-13, i el de Servei, el 5-6-12-13-19-20-26 i 27, del mes de març.

Tancant el curs, es portarà a cap una excursió de cloenda a Thuir, Vernet-les bains i Sant Miquel de Cuixà.

.....

El passat 29 de febrer i 1 de març, va tenir lloc la celebració del CARNESTOLTES 1992, a part de la gent que lliurement es va afegir a la RUA, la relació de participants va ser la següent:

RELACIÓ DE CARROSSES I COMPARSES

t. 1.- Blanca Garriga Manera	Carrossa	10 pers.	Música	22.- Marta Ledesma*	Comparsa	19 pers.
2.- José Ventura Merino	Carrossa	20 pers.		23.- Carles Davesa	Comparsa	30 pers.
3.- Roser Pérez Martin	Comparsa	27 pers.		24.- Maria Belarra Genover	Comparsa	17 pers.
4.- M. Antonia Margarits Sabater	Comparsa	10 pers.		25.- Eva Ladero Valencia	Comparsa	10 pers.
5.- María Díaz Tejada	Comparsa	12 pers.		26.- Pepa Rodríguez	Carrossa	12 pers.
6.- Rosa María Gata	Comparsa			27.- Pepa Rodríguez	Comparsa	11 pers.
n. 7.- Joan Carranza	Comparsa	28 pers.		n. 28.- Josep Guerrero	Carrossa	12 pers.
t. 8.- Joan Carranza	Comparsa	15 pers.	Música	n. 29.- Joaquim Falcó	Comparsa	11 pers.
n. 9.- Concepció Descamps		10 pers.		t. 30.- Rafael Rodríguez Carmona	Carrossa	32 pers.
n. 10.- Josefina Duch Puig	Comparsa	10 pers.		n. 31.- Joaquim González Carrillo	Carrossa	32 pers.
11.- Agustina Domínguez Gómez	Comparsa	20 pers.	Música	t. 32.- Magdalena Rodríguez Huelano	Comparsa	10 pers.
12.- Antonia Jiménez Fernández	Comparsa	20 pers.	Música	t. 33.- Olga Batalla Riera	Comparsa	12 pers.
13.- Félix Domínguez Domínguez	Comparsa	11 pers.		n. 34.- Andrés López Barragan	Comparsa	10 pers.
14.- Mónica Jiménez López	Comparsa	12 pers.		n. 35.- Elena Fulcara Vila	Comparsa	13 pers.
t. 15.- Jaume Caball Tarres	Carrossa	18 pers.	Música	n. 36.- Joan Castelló Alsina	Comparsa	
n. 16.- Lourdes Estevez Adrián	Comparsa	10 pers.		n. 37.- Jaume Olivet Sola	Comparsa	16 pers.
n. 17.- Esperanza González	Comparsa	10 pers.		38.- Joan Bonsoms	Comparsa	16 pers.
18.- Sara Ortega Mónica Rivera	Comparsa	13 pers.		39.- Cristina Boada Subirats	Comparsa	20 pers.
t. 19.- Montserrat Serra Buxeda	Comparsa	22 pers.		n. 40.- Isabel García García	Comparsa	6 pers.
n. 20.- Montserrat Serra Buxeda	Carrossa	15 pers.	Música	41.- Candelaria Moreno	Comparsa	12 pers.
n. 21.- Albert Farsas	Carrossa	23 pers.	Música			

INFORMACIÓ MUNICIPAL

COLERA

Durant l'última setmana del mes de febrer es varen col·locar la resta de fanals al Passeig Marítim, completant-se d'aquesta forma l'enllumenat de la zona, per un import total de 800.000 pessetes. El dia 1 de febrer va ser aprovat inicialment el pressupost per l'exercici de 1992 d'aquesta corporació amb el següent import:

	<u>PRESSUPOST ENTITAT</u>	<u>PRESSUPOST FUND. ART. PARC.</u>	<u>TRANSF. INT. ANUL·LACIONS</u>	<u>PRESSUPOST CONSOLIDAT</u>
INGRESSOS	74.056.341	1.100.000	500.000	74.656.341
PAGAMENTS	74.056.341	1.100.000	500.000	74.656.341

Atès que contra l'acord d'aprovació inicial no ha estat formulada cap reclamació ni al·legació, durant el termini d'exposició pública, aquest acord s'entén elevat a definitiu.

El dia 1 de febrer va ser aprovada la Delimitació del Polígon d'actuació núm. 2 del Pla Parcial d'Ordenació de la Rovellada, promogut pel senyor Lanche Negre Carrió, en representació de PROCOLERA-92, SL.

.....

El mateix dia 1 de febrer es va aprovar inicialment l'Estudi de Detall del Polígon d'Actuació núm. 2 del P.P.O. de la Rovellada.

.....

La junta de Residus ha portat a terme la construcció d'un col·lector d'aigües residuals, per un import total de 4.816.399 pessetes, finançades ~~exclusivament~~ pel Consorci de la Costa Brava.

.....

Amb data 18 de febrer es va rebre a l'Ajuntament còpia de la proposta definitiva de Programa Operatiu, en el marc de la iniciativa comunitària INTERREG, que conté, entre altres, els següents projectes:

<u>CD</u>	<u>PROJECTE</u>	<u>CORPORACIONS LOCALS</u>	<u>C.T.</u>	<u>C.ELEG</u>	<u>FEDER</u>	<u>%</u>	<u>ACUMULAT</u>	<u>ZONA</u>
A	Estudi i desenvol. integral	Portbou, Colera, Cerbére	8,0	8,0	4,0	50,0	57,0	art. 10
A	Accés platja i camins	Portbou, Colera, Cerbére	37,0	37,0	18,5	50,0	75,5	art. 10
A	Centre oficis de mar	Portbou, Colera, Cerbére	6,2	6,2	3,1	50,0	78,6	art. 10
A	Abastament aigua	Portbou, Colera, Cerbére	9,0	9,0	4,5	50,0	83,1	art. 10

En l'actualitat s'està executant la segona fase de les obres d'amplicació del club Nàutic, les quals es preveu que entraran en funcionament durant el mes de juny i que tenen un cost d'uns 27.000.000 de pessetes.

INFORMACIÓ MUNICIPAL

COLERA

El dia 25 de febrer va ser aprovat el conveni entre l'Institut Català del Sòl i l'Ajuntament de Colera per al finançament de les indemnitzacions als afectats per l'enderrocament de l'edifici "TRAMONTANA".

.....

En aquests moments i per tal de donar un nou servei als convilatans, l'Ajuntament està negociant un conveni amb PETROCAT, "Societat Catalana de Petrolis, SA", per a la instal·lació al nucli urbà d'una estació de subministrament de gasolina i petroli.

.....

El proper dia 14 de març, a la discoteca "El Trull" s'hi celebrarà el ball de Carnestoltes pel conjunt Tuti Fruti, a les 5 de la tarda i a les 11 de la nit. ENTRADA GRATUÏTA

PORTBOU

El proper 10 de març tindrà lloc el Ple de l'Ajuntament, amb els següents temes:

SUBVENCIÓ DEL POLISPORTIU

Després de la visita realitzada al director de l'esport de la Generalitat, Sr. Vilasseca, la proposta ha estat ben acollida. La subvenció demanada és del 50% de l'import total. La resta, s'haurà de completar amb una gesta popular.

SUBVENCIÓ DE L'EQUIP INFORMÀTIC DE L'AJUNTAMENT

Els actuals equips informàtics de l'Ajuntament han quedat obsolets, i s'han de renovar. Fins i tot el Consell Comarcal ens ha imposat un nou pla de comptabilitat que s'hi ha d'adaptar.

IL·LUMINACIÓ DE LA FAÇANA DE L'ESGLÉSIA

La vigília de Nadal, es va inaugurar la il·luminació de la façana de l'església, la qual va ser pagada per uns particulars. L'Ajuntament, per la seva part, s'ha compromès al manteniment i a la instal·lació d'un temporitzador que regularà l'horari de l'enllumenat.

APROVAR LA 2a FASE DEL PASSEIG MARÍTIM

Projecte que té en compte l'obertura del carrer Nord. Les obres començaran a finals del mes de febrer i tindran una durada d'un any a un any i mig. El cost total incloent-hi la part municipal és de 71.000.000,- ptes.

IL·LUMINACIÓ

S'ha procedit al canvi de la instal·lació de l'enllumenat de la Casa Gran, front la betzinera, ja que els arbres no permetien una il·luminació acurada.

Part d'aquesta anterior instal·lació, s'ha situat a l'entrada del poble, i la resta s'ha ubicat a l'Avinguda de França. A la Villa Antonia s'ha col·locat una abraçadora, per a poder solucionar el problema de la seva il·luminació.

APUNTS

- Un racó per a llops de mar. El passat 14 de febrer es va inaugurar "LA TAVERNA" del Restaurant Can Manel. El nou local està ubicat a la Plaça del Port de Llançà, a sota mateix del conegut restaurant.

Tant per la seva ubicació en el mateix port, com per la seva decoració, de ben segur que serà el punt de trobada dels amants dels esports nàutics, i, a l'hivern, el lloc ideal per a poder prendre'ns el cremat de rom.

- Si no hi ha novetat, aquesta Setmana Santa el Centre d'Immersió Cap de Creus, c/ La Farella, núm. 25, de Llançà, tindrà un nou vaixell apte per fer sortides de submarinisme i turisme nàutic.

Per fi podrem gaudir de la bellesa de la nostra MAR D'AMUNT, tant per sobre com per sota de l'aigua.

El vaixell té una eslora de 12 m i una motorització de 270 cv.

Et desitgem bones i tranquil·les singlades!

- Al carrer Gardissò de Llançà, s'ha obert una nova botiga. Es tracta de "LAURA", una botiga polifacètica, tal i com és la seva predecessora amb el mateix nom, "LAURA" del Port de la Selva.

Tant a l'una com a l'altra, hi podem trobar roba esportiva, eines diverses, material de ferreteria i tot tipus de pintures, tant marines com terrassanes.

- Davant mateix de l'anterior establiment, s'ha instal·lat "TRANS LLANÇÀ", una agència de transports, tant de paqueteria com de correu, que, a partir d'ara, ja ens permet trametre paquets cap a altres indrets amb seguretat i rapidesa. El telèfon és el 12 07 46.

- Pel proper mes de setembre, està prevista la instal·lació d'un biotop marí amb dues zones de reproducció de peixos. La primera estarà ubicada dins la mateixa badia del Port de la Selva. L'altra davant del Golf de la Cala Tamariua.

L'àrea de seguretat per evitar les arts d'arrossegament anirà des de la platja de la Farella fins la Madella. En propers números ampliarem la informació.

ELECTRODOMÈSTICS
Gerard

SERVEI TÈCNIC - POSTVENDA
GRUP DEGISA

Castellà, 14 - Tel. 38 00 57 PORT DE LLANÇÀ

**HOSTAL
RESTAURANT
LA TINA**

ESPECIALITATS
EN PEIX

Major, 15
EL PORT DE LA SELVA

4x4 ENTRE EL LLEURE I L'AVENTURA

A partir d'aquest número, encetem una nova secció dedicada al món del -tot terreny-. El club "4x4 de l'Alt Empordà", serà a partir d'ara l'encarregat de fer-nos viure l'aventura.

Cada dia és més corrent veure cotxes tot terreny circulant pel camp o per la muntanya. De fet, es pot afirmar que la pràctica de l'excursionisme amb vehicles 4x4 ha agafat una gran empenta, i actualment ja es considera una alternativa més a l'hora de programar el nostre temps de lleure.

Aquest fenomen ve propiciat per la variada oferta de mercat a l'hora d'adquirir un cotxe d'aquestes característiques, amb un ventall de preus i prestacions prou ampli per satisfer les preferències dels compradors. D'altra banda, la irregular orografia de la comarca posa a l'abast de qui decideix la utilització d'un cotxe tot terreny, moltíssims camins rurals; pistes de muntanya inèdites; amplis paisatges i llocs naturals d'extraordinària bellesa.

No cal dir que passar un dia festiu al camp, amb el conseqüent dinar inclòs, és un costum plenament assolit per a tothom. Però si això es fa amb un cotxe 4x4, i amb l'acompanyament de la família o dels amics, procurant anar a la descoberta de nous indrets i aprofitant l'avinentsa per a fruit al màxim de la natura, és evident que les sensacions poden ser molt diferents.

Si allò que es pretén és la pràctica més intensa de l'activitat, o l'ambient de grup, cal apuntar-se a les sortides que organitzen els Clubs, on s'hi podran trobar altres ingredients per a la diversió i sovint una bona dosi d'aventura.

A la nostra comarca funciona des de fa més de dos anys el Club 4x4 Alt Empordà, radicat a Vilafant, que es caracteritza per la seva bona organització i seriositat. Al llarg de l'any presenta un variat calendari d'excursions, totes elles sense esperit competitiu i amb característiques diferents. Aquestes marxes consten d'un itinerari prèviament fixat pels organitzadors, que se segueix per mitjà de l'anomenat "Llibre

de Ruta". D'aquesta forma, cada participant pot fer el recorregut a la seva manera o aturar-se quan ho cregui convenient.

Per a participa-hi no cal cap requisit especial ni preparació del cotxe, ja que les pistes escollides sempre són assequibles a la majoria de conductors i vehicles. Amb aquests criteris, el Club 4x4 Alt Empordà ha aconseguit fomentar un creixent interès per aquest nou esport de lleure, fent-lo arribar al gran públic sense excepcions, tal com ho demostra el nivell d'inscripcions que hi ha en les seves excursions, que solen reunir una mitjana de 50 vehicles i 140 participants.

Actualment el Club aplega uns 120 socis, que abonant una mòdica quota, reben puntual informació de totes les activitats i d'altres temes d'interès, així com obsequis diversos i bonificacions a l'hora de fer les seves inscripcions. Hi ha concurrència d'associats de moltes poblacions de la comarca, entre les quals s'hi pot comptar gent de Colera i Llançà.

A més de les activitats que li són pròpies, des del Club també es propuga una utilització racional dels vehicles, incidint en la necessitat de respectar al màxim el medi ambient, a través de les normes establertes (no circular fora de pistes o camp a través; conduir a velocitat moderada, etc.). Tanmateix, es recorden d'altres recomanacions importants per preservar l'entorn natural (prohibició d'encendre foc; recollir sempre les deixalles, etc.).

Per aquest any, l'entitat té programades les següents sortides: 4 i 5 d'abril (Trans Empordà), 15-16-17 de maig (Aventura 4 x 4), 20 de juny (Marxa dels Noctàmbuls), 18-19 de juliol (Festa i acampada), 26 i 27 de setembre (Rutes de Ponent), 1 de novembre (Especial senyores) i 6 de desembre (Combinada del Rostoll). Es pot obtenir més informació trucant als telèfons 54 64 03 o 50 27 96.

GARATGE VICTORIA

Jordi Ballart Berta

SERVEI OFICIAL

Marca de l'Ham - Ctra. de Roses, s/n Tel. 50 02 93
Ronda Barcelona, 9 Tel. 67 28 67
FIGUERES

ENGINYS

Els naips s'embruten fàcilment. Per netejar les cartes i conservar-les en bon estat, una solució és eliminar la brutícia amb una goma d'esborrar. Un bon substitut d'aquesta és la molla de pa.

Si no desitja que les seves perles es facin malbé, no vaporitzi mai sobre elles perfum i mantingui-les el més directament possible sobre la pell. Tampoc no les deixi massa temps en una caixa o, encara pitjor, sobre cotó.

Per facilitar la feina de desenganxar un paper adhesiu vell, se li pot passar per sobre una planxa tèbia o aire calent amb un eixugacabells per tal que la cola es fongui.

El truc per a una bona neteja de les pantalles de les bombetes consisteix a utilitzar un plomall o un raspall molt suau. Amb un drap només aconseguirem aixafar la pols i la brutícia a la pantalla.

Les mosques a l'estiu són un mal

son. Un truc per espantar-les és col·locar testos d'anís o d'alfabrega a les finestres. Si l'olor d'aquestes plantes no evita que entrin a casa, almenys perfumaran agradablement les habitacions.

I per ajudar a espantar els mosquits, plantar geranis olorosos als testos de les finestres, especialment geranis de la varietat *Pelargonium fragana*, poden ajudar-hi molt.

Si ha perdut el cargol d'una de les juntes de les ulleres, un imperdible pot ser molt útil. Introdueixi l'extrem de l'imperdible en lloc del cargol i tanqui'l. Així podrà seguir utilitzant-les abans de dur-les a reparar.

Una antiga recepta per intensificar o recuperar la lluentor de les dents i fer-les més blanques: abans de raspallar-les, mulli el raspall en un vas d'aigua al qual, prèviament, li haurà afegit mitja cullerada d'aigua oxigenada.

Si vol reutilitzar els flascons buits, i per eliminar l'olor i netejar-los,

compri farina de mostassa sense oli. Dilueixi unes quantes cullerades en aigua calenta i ompli el flascò. Agiti'l, deixi'l reposar i esbandeixi'l amb aigua.

Per descongelar més ràpidament la nevera pot utilitzar un eixugacabells. L'aigua que s'obté dels desglaç no té calci i es recomana utilitzar-la per regar plantes delicades.

Els estrips a les botes de pluja es poden reparar. Primer, cusi'l, i a continuació estengui una capa del producte que s'utilitza per arreglar les càmeres d'aire de la bici, això ajudarà a impermeabilitzar la part afectada. Deixi eixugar i repeteixi l'operació dues o tres vegades.

Els nusos a les cadenes, sobretot a les que són molt fines, poden desfer-se amb l'ajut d'una mica de talc o d'unes gotes d'oli sobre les anelles, una agulla i molta paciència.

LLUÍS LINARES

centre de gestions
LLANÇÀ

- Laboral
- Societats
- Estrangers
- Fiscal
- Econòmico-Financer
- Comptable
- Comercial

GENERAL EUROPEA, S.A.
COMPANIA D'ASSEGURANCES

Us oferim un amplíssim conjunt de serveis en matèria d'assegurances com:

- Risc Personal
- Família i vida
- Multi-Risc
- Llar i comerç
- Automòbils

ESTEM A LA VOSTRA DISPOSICIÓ A:

Carrer Muralla, 8   Telèfon 12 01 13   Fax 12 07 26   **LLANÇÀ**

Moros a la costa !

JOSEP MALLOL i ORIOL (VALENTÍ)

Un dels llocs més atacats de l'Empordà pels pirates fou la costa del Cap de Creus, en particular Cadaqués, probablement per la seva situació a sotavent del sudit Cap.

La pirateria a la nostra costa data de molt antic. Ja en temps del primer Compte d'Empúries, Ermengol, a l'any 812, manà construir torres a les entrades dels ports.

L'any 917 fou destruït el temple d'Empúries pels normans o pels sarraïns. La ciutat antiga restà abandonada i també començà el despoblament del comtat.

Llavors Castelló va ser fortificat, i dins les seves muralles va anar creixent la població de la Capital Comtat; enfondiren els canals per on els vaixells de l'esquadra emporitana –que degut al perill de la pirateria– pujaven fent-se escàpols de l'enemic, cosa impossible quedant-se al port de Roses.

El 10 de juny de 1443, a la nit una galiota turca desembarcà a Cadaqués, i saquejaren la població; en estar desprevinguts els nadius no els pogueren deturar i assaltaren el castell, dirigint-se contra les cases del poble.

La bandera amb la mitja lluna la passejaren els vaixells turcs per tota la Mediterrània.

Novament, el 12 d'octubre de 1552, dues fustes desembarquen a Cadaqués i fan presoneres tres dones, anant-se a Cala Jugadora. Entre aquests 300 pirates hi havia un fill de Cadaqués que els comandava, saquejant i destruint la casa del seu germà.

Els barcelonins el dia 23 d'agost de 1581, per manament del rei Felip II envien un missatge a l'Abat de Sant Pere de

Rodes, Gaspar de Vallgornera, que d'Itàlia venia amb 60 galeres el corsari Otxali.

Aquest avisà als pescadors de la Selva i Llançà que no sortissin a pescar, perquè la tarda del dia 3 de setembre, el guaita del Castell de Sant Salvador de Verdera va veure dotze veles misterioses que de les Medes es dirigien al Cap de Creus, que molt bé podrien ser vaixells corsaris.

El 26 de juliol de 1584, el virrei d'Alguer assistia Cadaqués amb 24 fustes, entre elles 6 galeres reials. Els cadaquesencs resistiren i feren de 50 a 60 morts; ells en tingueren 4.

Pel maig de 1652, a la vila de Llançà, anà un correu de Cadaqués, amb una lletra dels seus Cònsols, anunciant que anaven cap al nord dos vaixells pirates argelins. De Llançà sortiren armats 30 homes.

Els moros es dirigien a Colera i Banyuls, apressant 4 llaguts de la primera població amb 12 pescadors i els habitants de sis cases de la segona. Durant la guerra amb França, Llançà i les viles de la marina satisfieren els impostos al Governador de Portús.

Succeí que els llançanencs cremaren una barca de corsaris moros a Portvendres. El Governador de Colliure féu responsable a l'Ajuntament de Llançà, demanant-los que paguessin els danys, es negaren a l'abonament i el 31 de maig de 1677 es presentà a la platja de Llançà l'armada francesa. La tropa saltà a terra i els hi segà els camps de blat, tallà mes de mil oliveres, destruí les vinyes i vessà més de cinc-cents bótes de vi dels cellers de la vila. Dels onze mil soldats que baixaren, més de la meitat no pararen de beure fins

que caigueren embriagats. Llavors vingué la venjança dels Llançanencs. Els que no pogueren embarcar-se foren morts pels veïns i els cadàvers llençats al mar.

En aquell temps ja anaven de caiguda i es veien menys naus pirates cada dia, fins que s'extingiren.

Durant aquells dos segles de l'eufòria de la pirateria, a la Costa Catalana, després de fortificar-se, hi havia molta vigilància.

En temps d'alarma vetllaven els vaixells. Al so dels corns marins, donaven el senyal de perill. Les campanes de les poblacions es posaven al vol per tocar a somatent i la gent al crit de "Moros a la costa" ocupaven els llocs que tenien destinats per la defensa.

Fou al començament del segle XV quan es construïren les torres de vigia que tenim al nostre terme (Sant Baldiri i del Molí de Vent) que, per no existir el Port de la Selva, eren del poble de la Selva de Mar. En aquest poble existeixen encara –algunes reconstruïdes– quatre torres de defensa: la del "Camp de l'Obra" i la de "La Plaça", rodones, i la "d'En Mullada" i la del "Carrer Estret", quadrades.

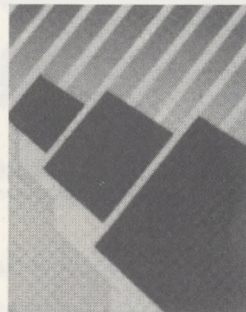
En acabar-se el perill de l'època de la pirateria, és quan va néixer el poble del Port de la Selva; fou a finals del segle XVI, que els pescadors de la Selva es traslladaren a la vora del mar. Antigament sols hi havia unes barraques que els pescadors utilitzaven per tenir-hi els estris.

La Selva, per no estar acostada a la costa i quedar tancada per les muntanyes –sense sortida–, no fou tan atacada com altres poblacions de la Costa.

FOTO
Pumareda

SERVEI PROFESSIONAL

C/ Major, 6 - Tel. (972) 38 01 45
LLANÇÀ

SALVAT

PROMOCIONS I
CONSTRUCCIONS

Sirena, 16 - Tel. 38 05 65
PORT DE LLANÇÀ

UNA EMPRESA LLANÇANENCA, —FINQUES J. COMPANY— COMERCIALITZA LA VIL·LA OLÍMPICA DE BANYOLES

La designació de Banyoles com a Subseu Olímpica de rem ha permès dur a terme una important actuació urbanística que ha donat pas a la creació del Parc de la Draga i a la vila Olímpica conferint a la ciutat una estructura urbana de capitalitat. Avui, Banyoles disposa ja del Parc de la Draga que, amb els seus 130.000 metres quadrats de zona verda urbanitzada, vora de l'estany, ha esdevingut un dels paratges més bonics, atès que ha estat cuidadosament dissenyat, tota vegada que ha sabut respectar en tot moment el context natural que l'envolta.

És a Banyoles on la Generalitat de Catalunya (INCASOL) i l'Ajuntament i l'Institut Català del Sòl han construït un conjunt d'habitatges, d'espais comercials, d'oficines i aparcaments que han donat pas al naixement d'un nou barri projectat en un marc privilegiat a redós de l'estany i a tocar del Parc de la Draga, amb grans avingudes, carrers acollidors, una plaça que s'obre a tota la ciutat, piscines comunitàries, racons íntims, etc., que configuren una actuació urbanística molt variada, de qualitat arquitectònica amb uns preus assequibles i que FINQUES COMPANY, gràcies a la seva trajectòria professional, en té

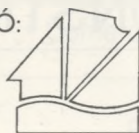
la comercialització. L'oferta d'habitatge és molt variada, on podem trobar fins a 70 classes diferents de pisos: d'una o diverses habitacions, dúplex, estudis, plantes baixes, les superfícies varien des de 45 m² a 177 m², segons tipus d'habitatge, alhora que els preus s'ajusten a aquestes condicions des de 4.100.000 ptes. fins a 19.150.000 ptes.; per exemple, un dúplex de 4 habitacions amb 116 m² val 11.000.000 ptes. o un pis de 4 habitacions amb 145 m² costa 12.600.000 ptes.

VISQUI AL COR DE AL VIL·LA DE LLANÇÀ

- HABITATGES de 2 i 4 dormitoris en una situació privilegiada en el carrer Nicolás Salmerón, 6, des de 6.500.000 fins a 14 milions pessetes.
- Amb acabats de gran qualitat. Ascensor, Calefacció...
- Possibilitat de garatge o plaça d'aparcament
- Locals comercials.

INFORMACIÓ:

Finques J. Company

c/ Castellà, 48-50 LLANÇÀ
Tel. 38 01 97

API N°178

LA LEISHMANIOSI CANINA

Quan el mes de juliol de l'any passat al diari "La Vanguardia" va aparèixer un article anomenat "El Sida de los perros" semblava com si l'autor hagués descobert una malaltia nova. Dit article va crear una forta controvèrsia entre el col·lectiu veterinari, no tan sols per la manca de rigor científic sinó pel desprestigi que va intentar causar. La malaltia que intentava descriure no era altra que la Leishmaniosi canina i, de fet, no té cap relació amb la Sida.

La Leishmaniosi canina no és cap malaltia nova. L'any 1903 ja es va identificar el paràsit que la produïa, i deu anys després es va donar el primer cas a Catalunya (Tortosa). Han passat molts anys des d'aleshores i malauradament les investigacions que s'han dut a terme per trobar un tipus de vacuna o un tractament del tot eficaç gairebé han fracassat. Actualment a Espanya només queden Galícia i Menorca com a zones lliures de la malaltia i ja s'ha trobat a la majoria de zones temperades del planeta.

És una malaltia que es transmet exclusivament per la peggada de les femelles d'una espècie de mosquit. Així doncs es donen més casos en zones humides i d'aigua embassada, on hi solen criar més aquests insectes.

Moltes vegades l'amo d'un gos que s'aprima, no menja, té febre, hemorràgies pel nas, depilacions al voltant dels ulls, molta caspa, ungles llargues i llagues a la pell que no es curen amb res, ve a la consulta del Veterinari. Aquest gos sol ser de raça gran o mitjana i amb el pèl curt o mitjà (Dobermann, Dogo Alemany, Pointer, Brac, Pastor Alemany, etc.), encara que hi pot haver excepcions. Els símpto-

mes descrits són molt orientatius a l'hora de fer un diagnòstic, però no són els únics ni es donen tots a la vegada. Per confirmar-ho cal fer una anàlisi de sang.

Davant un gos diagnosticat de Leishmaniosi hem de tenir en compte una circumstància especial i és que es pot transmetre a la persona a través del mateix mosquit. Sortosament, la probabilitat de transmissió és particularment baixa ja que l'home crea unes defenses enfront d'aquest paràsit però s'han donat casos en nens i en persones d'avançada edat. A Espanya es donen anualment uns cent casos en persones, però en un estudi fet al Rosselló i comarques properes revela que gairebé la meitat de la població és portadora d'anticossos, és a dir, ha creat una immunitat.

Com ja s'ha dit abans, no hi ha cap vacuna en aquest moment i la decisió de tractar un gos afectat depèn del seu estat general. Si l'animal és diagnosticat a temps es pot intentar el tractament amb un bon resultat inicial, però generalment s'ha de repetir al cap d'uns mesos. El problema és que no és gaire barat i en alguns casos pot fracassar, sobretot si l'animal ja està en una fase avançada de la malaltia. En aquest cas és més recomanable el sacrifici humanitari del gos.

Per altra banda, s'han donat alguns casos de curació espontània, és a dir, sense fer cap tractament, i també gossos als quals no ha calgut tornar-ho a repetir ja que s'han curat. Un d'aquests casos s'ha donat al Port de la Selva.

La incidència a la nostra zona es podria calcular entre un 2-5% del total de gossos, encara que els que estiguin parasitats poden ser molts més ja que és una malaltia que tarda molt en aparèixer des del moment que els gossos són peggats pels mosquits.

El darrer any, al nostre Consultori s'han diagnosticat 16 casos, repartits entre els següents municipis: Portbou (1), Colera (1), Llançà (4), Port de la Selva (2), Selva de Mar (2), Pau (2), Vilajuïga (1), Figueres (2) i Roses (1). El tractament s'ha fet en cinc d'ells perquè l'animal no estava gaire afectat, però en només dos d'ells els resultats han estat favorables.

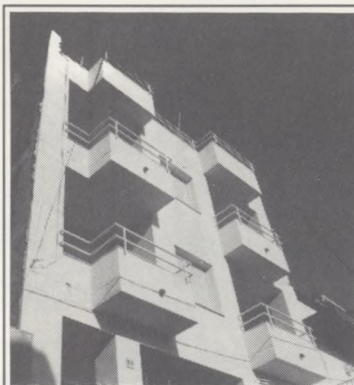
Pensem, doncs, que encara que el nostre gos estigui aparentment en bon estat de salut, potser ja té el paràsit a la seva sang i, per tant, més endavant pot desenvolupar la malaltia. El que caldria seria descobrir els animals portadors quan estan sans i començar el tractament en aquest moment ja que les possibilitats de curació quan l'animal ja està malalt són molt baixes. Una anàlisi de sang de manera rutinària, per exemple, en el moment de la vacunació, evitaria molts maldecaps posteriors.

SALVADOR SALA i BOSCH
MARIANO QUEROL BUENO
CENTRE VETERINARI LLANÇÀ

CENTRE VETERINARI LLANÇÀ

Ctra. Port de la Selva, 11 (km 7) 17490 LLANÇÀ

Tels. 38 00 83 - 53 02 80

COLERA APARTAMENTS EN VENDA

Vivenda nova
per estrenar,
bons acabats

CONSTRUCCIONS GERMANS SANCHEZ

Tels. 38 92 30 - 38 91 34

PASSEJADES

DE LA SELVA DE MAR AL COLL DE LA TORRE

A la sortida de la Selva de Mar per la carretera i a uns dos-cents metres a la dreta comença el camí ral que s'anomena des de fa molts anys carretera vella de Roses.

És la ruta que avui prenc per fer la meva habitual passejada.

Em proposo anar fins el Coll de la Torre, sense presses, per tal de poder ben esguardar la diversitat d'aspectes i de colors que presenten els entorns.

A la dreta hi ha un extens bosc de pins mal cuidats que va fins el cim de la muntanya. No obstant l'abandó, els arbres verdegens intensament.

A l'esquerra tinc un olivar emboscat, on encara aguanta una figuera vella ran del camí. A continuació trobo un altre olivar, net i ben portat, les branques del qual es blinquen curulles d'olives madures. Hi ha gent que en fa la collita. Els homes amb perxons àgilment baten els arbres. Les dones "fent anar els dits amb destresa" omplen ben aviat els cistells. Tots parlen i riuen mentre treballen.

Tocant l'olivar hi ha un racó de vinya vella ben conreuada.

A la dreta, entre feixes s'estén una altra vinya, no massa gran. Sento el repetit cric crac de les estisores del podador i m'hi apropo per fer petar la xerrada un moment.

Seguint endavant trobo el rec dels Ginjols que amb les escorrialles de les darreres pluges ali-

menta a bastament uns claps de blincoperblinco ben florits. Al retorn en colliré un ram.

A continuació, i a la dreta, torno a veure un bosc de pins abandonats als esbarzers i mates salvatges que se l's mengen.

A l'esquerra hi ha un gran olivar, ben treballat, però sense olives. Recordo que les oliveres donen fruit un any per altre. Aquest cop no li deu tocar. Em dóna pena el tancat de filferro que l'envolta. Sembla un camp de concentració... d'oliveres.

Tot badant ensopego; però no caic.

Entre dos revolts trobo a dreta i esquerra pins, uns ben cuidats que puguen drets i esbelts, i d'altres desafortunats que els hi cauen les branques seques sobre matolls esquifits.

Entretant també veig algunes parets enganxades a la roca, que són vestigis de la bona mà dels empedradors d'antany. Les heures s'hi enfilen des dels seus peus.

Vora d'un reguerol, adossades a un petit marge, hi ha unes "mates de sant Joan" que esperen la primavera per florir. En trenco un brot, i es mulla de saba.

Em sembla que queda plorant.

Per una clariana d'entre pins miro l'hort del "castellar" amb presseguers i ametllers florits.

Molt a prop meu passa una

gran volada d'estornells que tot ho embruten. Els altres ocells més petits fugen espordits.

Després de passar dos revolts de més, envoltat d'una vegetació més olorosa per la presència de la farigola i el romaní, arribo a la fita que m'he proposat, el Coll de la Torre.

M'assec sobre una roca de cara al petit gregal que deixa el cel net de núvols fent que el dia sigui assolellat.

Estenc la vista damunt la plana de Montroses que s'estira fins la costa de Rubiés mentre abraça la riera que porta el seu nom.

Enfront tinc la muntanya del Torelló amb el "blanc cementiri dels mariners" al seus peus, i la costa de l'Oratori que s'enfila, amunt...

Contemplo El Port de la Selva amb la seva badia palpitant que s'estén des de la Llotja fins el Far. Com també el pal dels horts amb les fileres de canyers zig-zaguejant que els protegeixen de tot mal vent.

Dessota meu, a l'esquerra, veig la vall de la Selva, de fèrtil terreny, on encara es manté algun pla de vinya ufana.

Magnífic panorama que dóna goig esguardar.

-M'entorno cap el poble amb un ram de blincoperblinco a la mà.

JAUME QUINTANA i LLAUNETA

DECORACIÓ D'INTERIORS
DISSENY I REALITZACIÓ DE JARDINS
GRANS EXEMPLARS
COMPLEMENTS DE JARDINERIA

Pressupostos sense compromís

Ctra. de Besalú a Roses Km. 34,7 - Tel.: 15 60 03 **CASTELLÓ D'EMPURIES**

Ctra. Torroella a Parlavà, Km. 0,100 Tel.: 75 97 91 - **GUALTA**

Som sis milions i... uns quants més

El passat 14 de febrer, els colerencs es van posar cofois. S'entregaren per segon any consecutiu, els premis a la natalitat. Aquest any passat, Colera ha vist incrementat el seu cens, amb set nadons, la qual cosa feia molts i molts anys que no es veia.

El seu alcalde Miquel Carrés, no creu que els premis foren la motivació primerenca, però no hi ha dubte que l'incentiu econòmic sempre sol ser ben rebut. Actualment a Colera,

les coses han canviat molt, la infraestructura dels serveis, les noves construccions, i els diversos projectes engegats o previstos, fan que les possibilitats per la gent jove, cada dia siguin millors evitant d'aquesta manera que una part del jovent se'n vagi a uns altres indrets, i estimulen a altres noves parelles, a establir-se en aquest petit poble de la Mar d'Amunt.

Però tornant als premis, aquest any, la Sra. Marta Ferrusola, la

"Marta" quasi per a tothom, va ser la que lliurà les set dotacions econòmiques de dues-centes-cinquanta mil pessetes a cada un dels orgullosos pares Colerencs.

En posteriors declaracions, la Sra. Ferrusola, va incidir en l'efectivitat d'aquest premi, ja que dels dos naixements en l'any 90, s'ha passat als set d'enguany, exemple a seguir per molts altres pobles de Catalunya que s'estan despoblant.

A resultes d'uns comentaris sobre que la vida està molt cara i que no és gens fàcil tenir més d'un fill, la resposta va ser contundent. "Quan tens un fill se t'obren uns camins que de vegades no et pensaves que se t'obrissin". I a part d'això, com diu la vella dita: "Els fills vénen amb un pa sota el braç" encara que moltes vegades quan surt el ginecòleg, surt amb la boca plena (potser el pa).

A la demanda de si el proper any, tornaria a lliurar els premis, va contestar: "Jo m'hi apunto, pot ser que a lo millor, vingui com la dona del President, o no, ja que ara vénen les eleccions, però confio que sí".

REFRIGERACIÓ INDUSTRIAL I COMERCIAL

AIRE CONDICIONAT

Ctra. Nacional II, Km. 712

Tel. 47 62 53 (5 líneas) - Fax 47 64 61

FORNELLS DE LA SELVA

L'Hostal Empordà: un bon exemple

En homenatge a la feina ben feta, per la família SIMÓN, de Llançà, pels 114 anys d'activitat ininterrompuda dins el món de l'hosteleria, i passats sempre d'hereu a hereu, reproduïm l'article d'en JOAN FERRER, aparegut el passat mes de gener, en la revista d'abast nacional, GIRONA GASTRONÒMICA.

Actualment, al llarg de la costa gironina podem trobar hotels de totes les categories, de luxe i amb només cinc suites fins a hotels amb prop de mil habitacions. Hi ha poblacions com Lloret de Mar que ofereixen fins a més de trenta mil places hoteleres, encara que la major part de les altres localitats són molt més modestes en aquest aspecte. Per exemple Llançà, a la zona nord de la Costa Brava: compta amb 17 hotels i amb una capacitat total només per a un miler de persones.

Concretem més i parlem de l'Hostal Empordà, que va ser distingit per la Cambra de Girona perquè va iniciar la seva activitat mercantil fa més de cent anys. Segons consta en el Padró de la Matrícula Industrial de l'Ajuntament de Llançà, dels anys 1878-79, hi figura en l'activitat de casa d'hostes amb el nom d'Hermanos Carreras Salvador, al carrer Riamera, núm. 13, i està demostrat que aquesta activitat s'ha desenvolupat sense interrupció pels familiars d'aquest nom i actualment, per l'hereu directe Miquel Simon i Olivet, al carrer dels Ametllers, núm. 2.

El que encara és més curiós és conèixer la petita història d'aquest establiment d'hosteleria que dona una idea molt clara de com han començat molts dels negocis a la zona costera gironina, alguns actualment amb una importància econòmica notable, encara que nascuts

quasi del no res i pujats amb l'esforç personal de l'empresari i dels seus familiars. És per això que reproduïm la informació que va facilitar el Sr. Miquel Simon en sol·licitar la distinció que li va ser atorgada:

"En Salvador Carrera, l'any 1878, al carrer Riamera de Llançà, tenia un magatzem de vi i una bodega. Començaven a treballar a la via fèrria de Portbou a Barcelona; els obrers es portaven la fiambra i anaven a menjar a la bodega d'en Carreras, perquè així la meva besàvia els escalfava el menjar i feien el gasto del vi.

El meu besavi un dia va dir: Nois, demà, si voleu, la meva dona us farà el ranxo i no haureu de portar el sarró. Hi van estar conformes i així va néixer el Mesón Empordà. Del meu besavi va passar a la seva filla, Anita Carreras, i al seu marit Miquel Simon, els quals van destinar una part de la bodega a quadra per així poder atendre el cavaller i el cavall.

Després va passar als meus pares, l'Antoni Simon i la Narcisa Olivet, els quals van transformar-lo en la Fonda Empordà. Començaven a arribar els turistes i amb ells varen començar a veure el futur. La fonda es va anar arreglant i fent més habitacions, i tot i així quedava petita. Varen tenir un fill, en Miquel Simon; quan va ser una mica grandet li van dir si li agradava la feina de fondista i jo els vaig dir que sí.

Vàrem, comprar uns terrenys i vam

edificar el que ara és l'Hostal Empordà; als sis mesos de la inauguració va morir de sobte el meu pare. Jo tenia 18 anys. La meva mare als fogons i jo al menjador, vàrem intentar aguantar l'obra que van començar els meus pares. Em vaig casar amb la Marina Garriga i amb el treball de tots tres, sense mirar hores, estem aconseguint de fer que a l'Hostal Empordà tothom que hi vingui s'hi senti com si fos a casa seva".

Quan alguns establiments d'hosteleria, comercials, de serveis, etc. no duren ni un any sinó just, just una temporada i alguns ni això arriben, si un estiu no és massa bo i l'afluència de visitants no és massiva, l'Hostal Empordà hauria de ser un bon exemple i model per a tothom, perquè estem segurs que han passat molts anys dolents però la seva voluntat de continuar en el negoci els ha mantingut fidels al timó del seu vaixell i han aguantat les tramuntanades i capejat tempestes ocasionades per crisis econòmiques, però és clar que en tant de temps també han tingut anys de calma i bonança, de creixement i d'eufòria econòmica, i la seva constància ha estat recompensada amb aquesta continuïtat d'un negoci que uns llançanencs van ser prou valents en iniciar-lo ara fa 114 anys.

JOAN FERRER

Aspecte de l'antiga -Posada Ampurdán-, en el seu lloc d'inici, en el carrer Riamera -avui carrer Salmerón- cantonada al carrer de la muralla. A l'esquerra el menjador, la porta de l'escala per pujar al pis, i a la dreta, la quadra.

COMPRA - VENTA TERRENOS
VILLAS - APARTAMENTS

ALQUILER
LOCATIONS

ACHAT - VENTE TERRAINS
VILLAS - APPARTEMENTS

INMOBILIARIA FALCÓ

AGENTE DE LA PROPIEDAD INMOBILIARIA

Pl. Mayor, 1
Tel. 38 00 91
LLANÇÀ

Francesc de Paula, 24
Tel. 67 18 66
FIGUERES

RESTAURANT

Can Manel

PEDRO MARCILLO

ESPECIALITAT EN
PEIX FRESC

ELS DIVENDRES NIT
I ELS DISSABTES

¡GRANS MARISCADES!

Plaça del Port - Tel. 38 01 12
PORT DE LLANÇÀ

ELS ORMEJOS DE PESCA D'AHIR

LA FITORA

La fitora és un instrument de pescar que s'usava indistintament, de nit amb un llum i de dia, com també des de terra o des d'un llagut.

La fitora és de ferro, amb un con a la part superior per posar-hi una asta de fusta —rodó i llarg— mentre que a l'inferior hi ha vàries pues d'acer i sempre són senars. La del centre en forma de sageta, i les llengüetes unes mirant cap un costat i les altres en direcció contrària.

N'hi havia de diferents menes, segons el que volíem pescar. És un instrument que clava; les de tres puntes servien per pescar pops; amb set puntes eren per anar a la platja per agafar roms i llenguados, sèpies i diferents classes de peix —encara que n'hi havia de nou pues que eren exclusivament per peixos de pas— i després el traire que en tenia onze.

Per pescar amb la fitora es necessitava ser un home pràctic en el maneig, i tenir molta destresa. Hi ha peixos que són més vius que l'home i s'escapen.

El traire era la fitora per pescar llobarros i peixos de categoria, grossos. Ja no l'anomenaven més que amb el nom de traire. Jo he vist pescar amb ell a la Punta de Trairà, entre el Boc i l'Hort. Es posaven arraconats i

mig cargolats perquè quan passessin els peixos no els veiessin, i esperaven hores en aquella posició. Quan passava el peix llençaven el traire, amb tal força que moltes vegades el perdien de vista. Hi havia molta profunditat, però al cap de la fusta hi tenien una sirga d'unes cinc brases i l'altre extrem de la corda la tenien amarrada al braç, cobraven i agafaven algunes vegades peixos fins de deu quilos i més. Altres eren més petits i en portaven una desca d'un quilo fins a cinc. També haig de dir que hi havia vegades que feien "março".

Eren molt pocs homes que s'hi dedicaven. Es necessitava molta paciència i llestesa. No tothom era bo per fer-ho.

VOLANTÍ

Aparell de pesca molt corrent a la Selva, que servia per agafar diferents classes de peix; els més corrents eren els serrans. Amb ell també es pesca de sultra, amb esquer de gamba i peixos blancs i més fora, amb esquer de calamars. S'aprofitava tot el que s'hi enganxava.

El volanti era un tros de madre —de vint brases— a la fi de la qual hi anava un tros de plom (escandall) que es deixava que toqués la terra. Abans

l'escandall anava amarrat a vint i trenta centímetres, encarat un al contrari de l'altre dos branquillons de bruc, que era fusta forta d'uns dotze centímetres de llarg, amb un pèl de cuca a cada cap i un ham. N'hi havia que ho feien amb dues bagues, però s'embolicava més.

El volanti no es tenyia, s'usava amb blanc, i per esquer —fins que s'agafava el primer peix— es trencava un cargol de mar, o una pardilla, i una volta havien agafat un serrà, en feien escades, perquè és un esquer que aguanta molt i al mateix temps els hi agrada; el serrà és un peix molt grumant i s'hi clavava tot seguit.

Era bonic. Com que llavors hi havia més peix que no ara, el dia que tenien gana era un cala i lleva, i en arribar a terra en desembarcaven una desca i tots grossos. Alguna vegada també s'hi clavava alguna escòrpora o peix de sort.

Anaven, gairebé sempre, dos companys amb un bot petit per no haver de bogar tant, ja que com més petit, més lleuger.

Sempre es pescava amb el llagut aturat; un amb els remes a la mà, però també el volanti, en cas de corrent forta, pujava l'aparell i només pescava el de popa, el de proa s'aguantava al lloc de pesca.

Era una manera de pescar molt emocionant i també molt barata.

*Mejore su nivel
de vida con las
SUPER OFERTAS*

de: *Estudi*

16
m o b i l i a r i

PUNTE PERSIANA
65.000,- Ptas.
+ TAPICERIA
13.500,- Ptas.

DORMITORIO MATRIMONIO
75.000,- Ptas.

carrer Nou, 171
(cantonada Creu de la Mà)
Tel. 50 85 99
FIGUERES

L'ART GROS

Un art comunal, per a tonyines, al Port de la Selva

La tonyina és un peix fusiforme, que pot arribar als 3 metres de llargària i a pesar uns quatre-cents quilos. Té costums gregàries, raó per la qual s'agrupa en grans moles o bancs, inclús de milers d'individus.

Viu en tot l'Atlàntic i la Mediterrània, fins a l'Adriàtic i la Mar Negra, i sembla que el seu lloc preferit per desovar és el triangle format per les illes de Sicília, Còrsega i Balears.

Des de l'antiguitat, la tonyina ha estat sotmesa a una pesca intensíssima aprofitant les seves migracions, perquè solen costejar bastant, inclús entren dintre d'algunes badies tancades, entre les quals, a la nostra costa, hi ha la del Port de la Selva.

En aquella població es pescava la tonyina a la cala de Port de Reig, emprant un art que duia el nom d'aquest paratge i que es calava com una almadrava de vista, ormeig molt comú en cert temps, quan les diferents companyies locals en disposaven de més de seixanta i se sortejaven els dies en què cadascuna podia fer el volt.

Llavors, era tanta la quantitat de tonyines que, al llarg de l'any, entraven a la badia del Port de la Selva, que des de temps immemorials, el poble tenia un art comunal, anomenat Art Gros, per a pescar-les, el qual era considerat "La joia més preada i de més valor de la vila" pel fruit que se'n treia.

L'origen d'aquest singular art és confós, ja que no s'han trobat documents que en parlin. Mai s'ha pogut esbrinar qui el va fer, malgrat suposar que bé haurien pogut ser els monjos de Sant Pere de Roda els seus constructors.

La costera del Port de la Selva, igual que la de la resta de Catalunya, fou víctima de la pirateria al llarg de més de quatre segles. Hi ha dades d'incursions pirates a la zona del Cap de Creus des de 1385 a 1782. Pels pirates, la major part de la població es concentrà, durant molt de temps, a la Selva de Mar, localitat resguardada de la vista des de la mar. El Port de la Selva obtingué personalitat municipal l'any 1787, quan fou declarada vila reial, però allà pel 1700 comptava amb 23 cases i 27 botigues de pescadors.

Així doncs, és lògic que, de bon principi i durant segles, l'Art Gros es guardés a la Selva de Mar, quan no s'emprava. Després, una vegada constituïda la vila del Port de la Selva, l'art es tancava a l'església parroquial i, a finals del segle passat,

ja tenia lloc a la "Casa del Gremi", constituïda l'any 1830, com l'Ajuntament.

En aquella casa gremial l'havia vist quan era infant i d'allà se l'emportaren, durant la guerra civil de 1936-1939, cap a Can Tapoila, a Girona, perquè, amb els seus setanta quintars de bon cànem, es fessin espanyes.

Amb l'Art Gros s'havien agafat tonyines de 360 quilos, encara que el més corrent era treure exemplars entre els 20 i els 50 quilos. En algunes cintes s'havia arribat a agafar fins 2.000 peixos. Tinc dades concretes de dues cintes de 1885, en la primera de les quals es tragueren 35 tones de tonyines, i en la segona, quinze dies més tard, 17 tones.

Per utilitzar l'Art Gros calia, abans que res més, veure venir el peix, de la qual cosa se n'encarregava un guaita que se situava en el lloc conegut per "La Miranda", al cim del turó de Carbonera, des del que es dominava la badia i la mar veïna.

Quan aquell observava la presència d'una important mola de tonyines, feia voleiar una bandera blanca i tocava un corn.

A l'avis del guaita, es feien sonar les campanes de l'església "a toc de cinta", semblant al de sometent, i a la seva crida, tota la gent del poble: homes, dones, vells i criatures, anaven prestos a reunir-se davant de l'Ajuntament. Amb el batlle al capdavant, anaven després a cercar l'Art Gros per portar-lo de seguida a l'embarcador i carregar-lo en els dos llaguts més grossos. Mentretant, els

deu primers llaguts de Port Reig, que ja havien embarcat els seus arts, els engassaven per calar-los tancant la badia, des de la Creu a Sarnella, un cop entrat el peix. Altres llaguts, amb els seus arts, anaven fent carrers, formant un estrany laberint, per desorientar les tonyines i encaminar-les cap al lloc més adient per cenyir l'Art Gros.

L'Art Gros mesurava uns 400 metres per banda, i estava fet de fil de cànem molt gruixut perquè pogués resistir bé l'escomesa de centenars o de milers de tonyines, algunes de les quals podien fer més de 300 quilos.

Per suspendre la pesant xarxa de l'Art, a més de les panes de suro, alguns bots solien passar l'armadora de dalt pel cap de la roda de popa, aguantant-la així a flor d'aigua. Perquè l'armadora de baix arrossegues pel fons, malgrat ja fer-ho pel sol pes de la xarxa amarrada, s'hi posaven, convenientment separades, boles de terra cuita.

Un cop calat l'Art Gros, voltant les tonyines, tota la gent del poble col·laborava en la feixuga tasca d'arrossegat-lo cap a la platja. Els homes, estrep en bandolera, anaven estirant el cap platja amunt, ajudats per les dones i la mainada, que s'agafaven allà on podien. Els patrons i els mariners, des de abord, cuidaven de suspendre l'art, i a terra, les autoritats dirigien l'operació i, de vegades, també aportaven el seu esforç, físic a l'acció comuna de cobrar l'art.

En acostar-se el maïà a la llongada, la pesca es convertia en èpica

lluïta, perquè les tonyines, veient-se acorralades, pretenien escapar saltant i es defensaven a cops de cua, en arremolinat desordre que feia que s'investissin les unes amb les altres, i l'aigua s'anava tornant sangonosa. Els homes, amb l'aigua al genoll, agafaven a braços les més petites i les més grosses, amb ganxos, per deixar-les a la sorra de la platja, encara vives, amb les brànquies sagnant.

Acabada la pesca, una vegada subhastat el peix, el guany es repartia de la següent manera:

Un terç pels patrons dels arts de Port de Reig, per la seva aportació a la tancada.

Les altres dues terceres parts es repartien així:

Als directors de la pesquera, tres parts a cadascun.

Als membres de l'Ajuntament, dues parts a cadascun.

Als pescadors professionals, dues parts a cadascun.

Als terrassans que havien ajudat, una part a cadascun.

A les viudes sense homes a la família, una part a cadascuna.

Als fills del Port de la Selva que es trobaven fent el servei militar, una part a cadascun.

L'Art Gros del Port de la Selva és l'únic art comunal que ha existit en tota la Mediterrània, que jo sàpiga. Pel seu rendiment, fou "joia preada" per a uns, però també fou motiu d'enveja per a altres. Prova d'això és la pintoresca, però ensanyada discussió que sobre la legalitat del

seu ús sostingué el poble amb la Comandància de Marina de Pala-mòs.

La discussió degenerà en conflicte, esclatant el 9 de març de 1854. Aquell dia, el vaixell de guerra "Argos", acompanyat d'un escampavies, fondejà a la badia i desembarcà tropa per apropiari-se de l'art i endur-se'l. El batlle, el secretari i tota la gent del poble, com és lògic, tractaren d'impedir-ho, i va faltar molt poc perquè l'incident fos greu, doncs, mentre els mariners del vaixell de guerra maldaven per emportar-se'n l'art de l'església, el batlle i poble sense lluitaven per a tornar-lo al seu lloc. A la fi, l'art restà a l'església.

Després de l'infructuós desembarc dels militars, de moltes discussions posteriors i de molt papereig, el dia 21 de febrer de 1855 una Reial Ordre disposava:

... "Que considerant que la disposició adoptada pel comandant del Departament provocà un conflicte indegut al Port de la Selva, del que pogueren derivar-se greus conseqüències...

... Que l'Ajuntament del Port de la Selva podia tenir en possessió l'art, sempre que, en fer-ne ús, se subjectés a les disposicions i ordenances del ram sobre ormeigs de pesca de particulars...

... Que el Comandant del Departament donà a les disposicions sobre l'art una errada interpretació...

... Que aquella Autoritat s'excedí en les seves facultats emprant indegu-

dament la força naval de la qual disposava, provocant un conflicte innecessari i perillós".

Aquell decret del Govern no va caure gens bé a la Comandància de Marina, motiu pel qual aquest pintoresc conflicte, si bé solucionat a nivell oficial, adoptà particular relleu entre les autoritats enfrontades: el Comandant i el Batlle, fonamentat en suposats agravis personals, i que calia dilucidar en el terreny de l'honor.

Així les coses, en el moment d'escollir armes per al duel, el Comandant trià la pistola, a la qual cosa el Batlle, molt tranquil·lament, replicà "Bé, arma de guerra, doncs, jo escullo arma de pau: la fitora".

Després d'aquesta insòlita resposta, el bon sentit s'imposà i, sortosament, el conflicte s'acabà amb una abraçada entre ambdues autoritats.

Aquest singular fet va tenir tanta ressonància popular que, fins i tot, va ser tema per a una petita i curiosa obra de teatre, escrita pel mestre de primer ensenyament, Sr. Esteve Batlle, del Port de la Selva, i titulada "L'Art Gros". Està escrita en català i castellà, segons el personatge que parla, i consta d'un sol acte, dividit en quatre escenes. En temps passat solien representar-la els alumnes de l'escola local.

L'Art gros va fer història i la gent del Port lamentà la seva desaparició.

JOAN NADAL i FORTIÀ
de la Institució Catalana
d'Història Natural

HABITACIONES - CHAMBRES
ROOMS - ZIMMER

HOSTAL BERI

RESTAURANT - PÀRQUING
PISCINA - SOLÀRIUM

c/ Creu s/n - Tel. 38 01 98
LLANÇÀ

Cuines LLANÇÀ

TOT EN DECORACIÓ PER A LA CUINA

EXPOSICIÓ i VENDA:
Pintor Terruella, 4 • Tels. 38 90 52* - 12 04 34
PORT DE LLANÇÀ

CLÍNICA DENTAL

Dr. CARLOS-GUSTAVO DANILUK Coleg. n.º 1587

ODONTOLOGÍA GENERAL Y
ESPECIALIDADES ADULTOS Y NIÑOS

(Horas a convenir previamente)

LUNES 11 A 13 h - 16 a 21 h
MARTES 10 a 13 h - 16 a 19 h

Mayor, 9, 1.º, 1.ª - Tel. 12 02 85 LLANÇÀ

RESTAURANTE El Puerto

Tels. 38 00 44 - 20 32 88
Castellà, 7
PORT DE LLANÇÀ

LA PESCA A L'ENCESA

VALENTÍ

Els pescadors que primer feren la pesca de "l'encesa", foren els dels dos pobles veïns: Port de la Selva i Cadaqués.

Es pot dir que varen ser els pioners dels "festers", on cremaven la teia de pi per fer la llum que cridava al peix. Aquesta fou la primera manera de pescar a la nit amb llum, junt amb els arts d'arrossegament, anomenats "bolitx", de tota la costa. Llavors, passats alguns anys, els altres pobles ho copiaren, però sempre fou en aquests dos pobles, fins les "teranyines" –portades del nord de l'estat espanyol–, on la pesca de "l'encesa" fou més forta, i on hi hagué més pescadors i ormeigs.

Com tothom sap, els pescadors de Cadaqués venien a pescar a les "mars d'amunt" per tot el Gof, més enllà de Puig Gros, i els de la Selva, també podien anar a treballar a les "mars d'avall" fins a Port Lligat. En aquell temps ambdós pobles no tenien la costa separada per districtes com més tard, però això sí, sempre sota la jurisdicció de l'abat del Monestir de Sant Pere de Rodes. Ell era el que manava en tot –àdhuc al mig de la mar– el que autoritzava, el que portava la veu cantant, també al que s'hi havien de pagar els drets o "delmes del

Peix". Això durà fins a la "desamortització de las órdenes católicas" amb la llei de Mendizábal. Aleshores es va acabar.

Una nit passà un accident a la mar. Es calà foc a un vaixell que passava al Cap de Creus, via França. Anaren a socorre'ls els pescadors dels dos pobles que pescaven a Culip, i pels racons dels voltants, i fou gran la seva sorpresa quan veieren que en tota la circumferència on arribava la llum del foc hi havia gran quantitat de peix blau (sardina, anxova, barats, etc.). Imaginàriament veieren que el peix havia acudit atret per la llum que feia el foc, la qual els atiava, i que quan se'n separaven de la llum, els peixos desapareixien. Llavors pensaren que ells podrien fer una cosa semblant a les "teieres" que hi havien als pobles antics per il·luminar els carrers els dies festius, i podrien fer foc per tal de llumejar durant la pesca.

Construíren una mena de graella i l'adaptaren a la popa dels llaguts de 32 pams –que més tard foren anomenats "llaguts de foc"– per al foc que es feia en el "fester".

Primerament varen pescar amb el llagut de foc i un salabret, acompanyaven el peix a un racó i copejaven, però era molt poc el peix que

agafaven, amb la quantitat que en menaven. Llavors, més tard, provenen amb una mena d'artó i d'allò aprengueren i vingué el "BOLITX"

Posaven el "fester" a la popa del llagut, puix que per fer "l'aixida", sempre anaven a la boga, o sigui, de proa. En el llagut hi anaven, com a mínim, tres fogaters i el patró. Si cremaven amb gregal, o que fes un altre vent, com que l'embarcació era grossa i pesada, feien l'aixida a dos parells de remes més el que es cuidava de fer el foc, i el mirador.

Segons versions molt antigues, diuen que agafà el nom de "fester" perquè per fer el foc per l'encesa varen copiar les "teieres" que hi havia a les cantonades dels carrers del pobles senyorials, les quals sols s'encenien els dies festius; llavors els nostres avantpassats, anomenaren "festers" a aquells aparells de ferro que ells havien fet inspirant-se en aquelles "teieres" però molt més grosses, més fortes, i d'això agafà el nom de "fester".

Una prova és que al Port de la Selva, i no parlo de fa masses anys, sinó de començament del segle fins a la dècada dels anys vint, quan es celebraven les "festes de carrer" per la il·luminació se servien dels festers. Els patrons de pesca eren qui pagaven la llenya.

**el guardià
de la seva llar**

- CENTRALITZACIONS D'ALARMES
- MEGAFONIA
- DETECCIÓ ELECTRÒNICA DE FOC
- CIRCUIT TANCATS DE TV
- CONTROL D'ACCÉS
- CENTRALETES TELEFÒNIQUES

ALCATEL

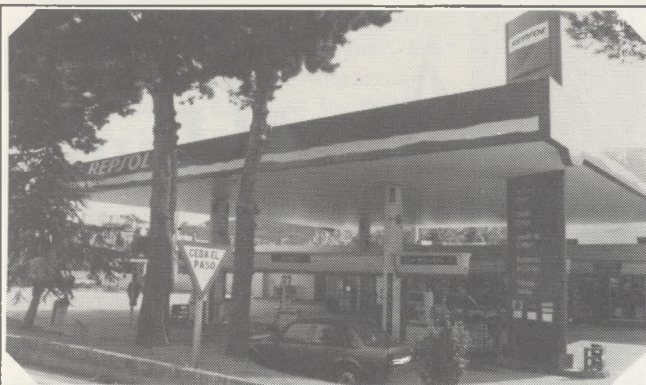
Enric Serra, 17
Tel. 10 36 37
L'ESCALA

**CORRECTOR I
TRADUCTOR DE**

**CATALÀ - FRANCÉS
CASTELLÀ**

SANTI SOLER

Llista Correus
EL PORT DE LA SELVA

**CARBURANTS I SERVEIS
DE L'EMPORDÀ, S.L.**

Al seu servei amb

- lubricants
- gasolina sense plom
- accessoris
- tren de rentat
- aspiradors per al seu cotxe

Estació de Servei
LLANÇÀ Tel. 38 01 41

Estació de Servei
PAU Tel. 55 20 08

ASSENTADA

EL CATALÀ

AVUI PARLAREM AMB UN HOME... al que molts de nosaltres el recordem amb faixa i barretina. Es tracta d'en MIQUEL SERRA i GRATACÓS, fill de Colera, nascut al 1928 a Can Esteve de la Guida.

És l'home que durant molts i molts anys ha tingut el Bar-Restaurant "EL CATALÀ", a la plaça de Colera; en el mateix lloc on avui s'hi troba l'àrea de Cultura de l'Ajuntament.

— Miquel, la faixa i la barretina, era sentiment o tipisme?

En aquells moments, tipisme, però a la vegada sentiment, perquè en aquella època no es podia portar. D'alguna manera podríem dir que era una protesta reivindicativa. No oblidem que, en un moment donat, eren onze persones treballant, i tots amb barretina, i això, eren moltes barretines!

— Durant quants anys es varen veure tantes barretines a Colera?

Vaig tenir el "CATALÀ" durant vint-i-set anys.

— Recordes anècdotes dels primers temps del bar?

Tantes com vulguis; però sobretot la de la primera inspecció que vàrem tenir dels de Sanitat, durant el primer any. En aquella època, era obligat que de les aixetes de l'aigua hi sortís, com és lògic, aigua. Però és que a Colera, encara no hi teníem aigua corrent. La solució: teníem un dipòsit amagat que l'emplenàvem a cops

de galleda, les aixetes anaven connectades a aquest dipòsit i, per tant, en sortia aigua, i tots contents i enganyats.

— I d'aquell poble mig desfet per la guerra, quins records te'n queden?

Sobretot del desenrunament fet amb carros, de tantes i tantes cases malmeses pels bombardejos. Aquells carros "tamburells" equivalents als actuals "bolquets" que es carregaven a pala, però que es buidaven automàticament.

I el record dels carros de cadena, que es feien servir per a carregar i transportar els bocois plens de raïm, des de la plaça fins a l'estació del tren. Quins temps aquells!

— Tiraries enrera en el temps?

Mai! els temps passats eren molt macos, però em quedo en el present i amb el futur.

— Que et semblen els canvis que ha sofert el poble?

Magnífics; mai ens podíem pensar que aquí, a Colera, arribéssim a tenir les comoditats de les que gaudim actualment. Encara que sempre hi ha tasca per a fer i millorar. Penseu que en el port, només hi va quedar una o dues cases mig habitables. Tot l'altre va anar a terra. S'ha de recordar que a Colera, abans de la guerra, érem 980 habitants; pràcticament el doble dels d'ara, i, entre unes coses i altres, vàrem quedar quatre gats.

— Entre els "estiuejants" d'a-

bans i els d'ara, hi trobes moltes diferències?

No, la gent no ha canviat; el que ha canviat ha estat la manera de viure. Ni millors ni pitjors, només diferents. És el temps el que ha fet canviar a la gent.

— Com és, Miquel, que els teus negocis sempre estan relacionats amb el vicis? Primer el "mam" i ara el tabac.

Noi, el vici és en un poble l'única manera de fer "calés" i poder-se guanyar la vida.

— I per acabar, dues preguntes ràpides i sense pensar-t'ho gaire: Seny o rauxa?

Rauxa; tota la vida!

— I l'última: Som i serem?

Som i serem! Plantat sempre allà mateix, i amb la seva insígnia.

Restaurant El Vaixell

Ctra. del Port de la Selva, km. 1
Carrer Canigó. 18

Tel. 38 02 95
PORT DE LLANÇÀ

CLÍNICA DENTAL

Dr. Antoni Darnés i Cirera
METGE - ESTOMATÒLEG

Carrer Trafalgar, 3, 1r - Tel. 38 01 70
PORT DE LLANÇÀ

RUIXIMS DE MAR

Ara que comença la temporada de Nàutica, i que la nostra mar es començarà d'emplenar amb tot tipus d'embarcacions, fins que en un "crechiendo" imparable, arribarà el mes d'agost i ni tan sols en la més petita cala de la nostra Mar d'Amunt, hi trobarem un petit racó solitari, crec que és bon moment per engegar dins el RUIXIMS DE MAR, tot un seguit de petis secrets i ardis, vàlids tant pel navegant a vela com pel de motor, que moltes vegades no trobareu als manuals nàutics més exhaustius.

Són "petits invents" per a millorar la vida a bord, trucs de navegació referits al motor, a la vela, a l'electrònica i en els accessoris. En poques paraules,

un "calaix de sastre" que desitjo us sigui d'utilitat.

COM FER DURAR MÉS LES AMARRES

Dins els ports, si hi ha ressaca les amarres pateixen i es gasten amb facilitat. S'han de col·locar tubs de protecció perquè el fred amb les gateres i el politjó, no les facin malbé, la solució? Col·locar un tros de tub de plàstic dur, quan l'amarra ja està col·locada.

El tub l'haureu de tallar tot al llarg i deixar l'obertura a la part superior. Per evitar que es corri de lloc, hem de posar-hi una lligada d'un extrem a l'altre del tub i per fora d'aquest. Naturalment, per recollir o amollar l'amarra, primer haurem de treure la lligada.

ANCORAR AMB BON PES

Perquè l'àncora sigui eficaç, el seu pes ha de ser proporcional al desplaçament del vaixell.

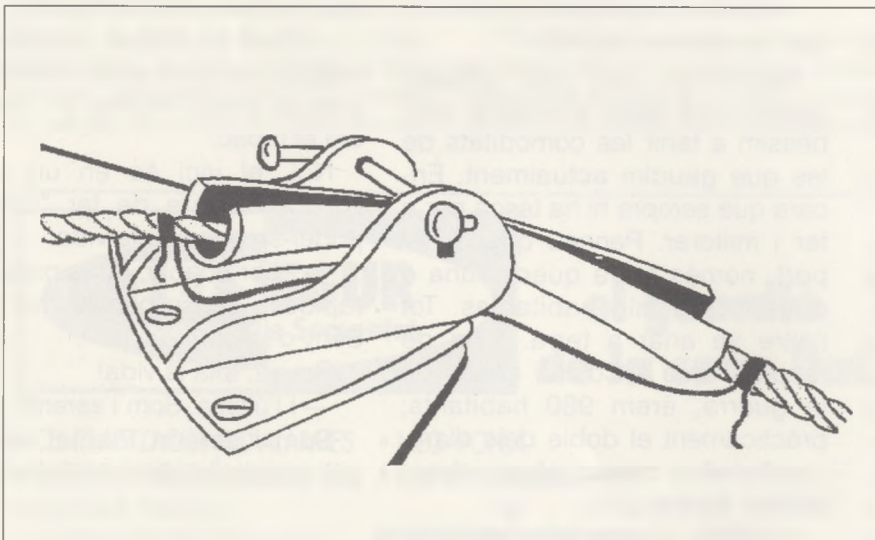
Fer servir àncores petites durant el dia i d'altres més grans a la nit, no serveix. Cada embarcació té el seu pes d'àncora. Una ràpida taula de pesos que s'adaptin a cada desplaçament, per àncores dels tipus CQR, Bruce o Danforth normal, pot ser la següent:

Fins a 2 tones	.....	10 kgs.
" 4	".....	13 "
" 6	".....	15 "
" 10	".....	20 "
" 20	".....	30 "

Recorda que per cada Mt de fondal hi hem de deixar 4 metres de corda.

Si entre l'àncora i el cap hi col·loquem uns quants metres de cadena, amortiguarem els cops que dona l'embarcació en estirar-la.

Si féssim servir solament cadena, l'eficàcia de l'àncora és quasi el doble. Ben al contrari, si solament utilitzem corda sense cadena d'unió amb l'àncora i amb una llargada de 3 vegades el fondal, l'àncora no arriba a tenir una efectivitat ni del 50%.

NÀUTICA
CENTELLES

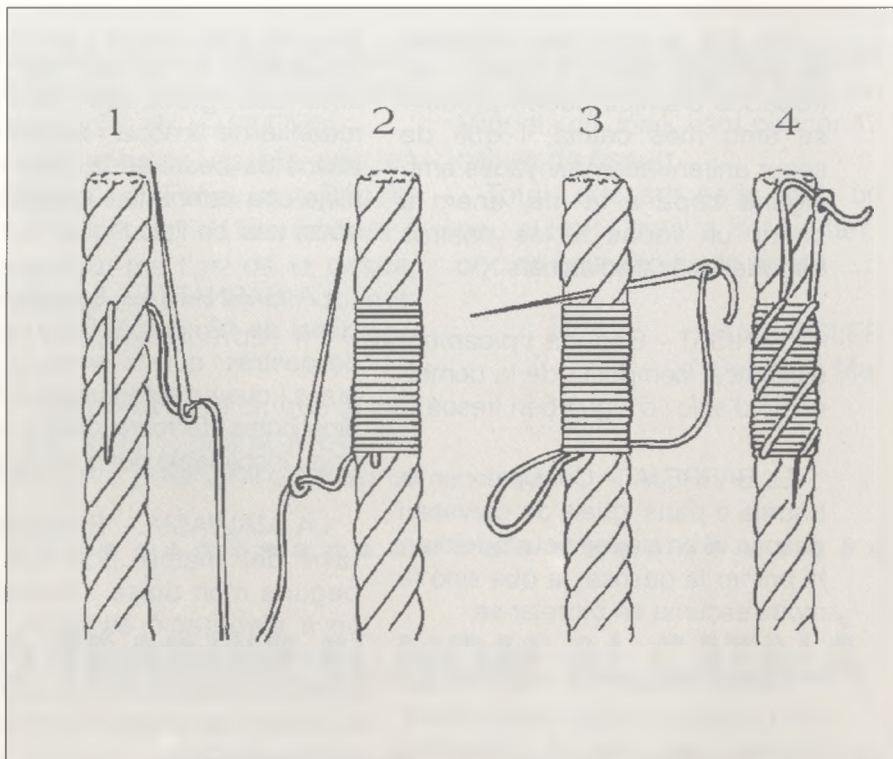
HIVERNATGE - REPARACIÓ - VENDA
C/ RIBERA, s/n - TEL. 39 03 88 - FAX 39 06 37 PORTBOU

CONGELATS
PEIX **lily**
MARISC
VERDURES
PLATS
PRECUINATS

Muralla,3 **LLANÇÀ**

TENIR ELS CAPS DE LES CORDES BEN ACABATS

Veure els caps de les cordes esfilargarsats, dóna una sensació molt dolenta. No s'hi val el fer-los un nus a la punta. Es pot formar-hi una punta fent servir l'encenedor; però queda realment acurat fer-ho amb agulla a través del cap tal i com indica el dibuix (1), deixant una cua d'uns dos cms. Doneu-hi diverses voltes ben fortes al voltant de la corda i per sobre de la cua (2). Estireu fort fins sentir que la corda s'apreta. Després d'enrotllar, passeu-hi l'agulla entre els cordons i estireu fort. Continueu amb el fil la línia dels cordons i creueu-la a l'altra banda per a fer el primer nervi de la punta (3). Seguiu el mateix procediment per a fer els altres nervis i acabeu introduint l'agulla (4). A la sortida talleu el fil amb l'encenedor i soldeu-lo per l'enrotllat a la resta de la costura. Ara ja podeu tallar la punta que sobra de la corda i ja tenim un cap net i polit.

LLEÓ i per la zona de BALEARS, podem sintonitzar les següents emissores.

BARCELONA	441 KCS	1350 HL
BARCELONA	1730 "	1303 "
VALÈNCIA	447 "	10,00 "
ALACANT	1680 "	10,33 "
ALACANT	1690 "	12,03 "
PALMA	450 "	12,05 "
PALMA	1740 "	1305-2235
MARSELLA	432 "	0130-0705
MARSELLA	1906 "	1220-1615

ESCOLTEU EL TEMPS

Els butlletins "Meteo" per la marina, s'emeten per emissores especials a hores concretes. En ells indiquen la previsió dels vents, la visibilitat, l'estat de la mar i les possibilitats de temporals.

Per la nostra zona GOLF de

NÀUTICA

VELIMOTOR, S.L.

PORT DE LA SELVA - LLANÇÀ

Ctra. Figueres a Porbou
Te. (972) 12 05 76
LLANÇÀ

Ctra. de Cadaqués, s/n
Tel. (972) 38 72 31
PORT DE LA SELVA

SERVEIS

- AMARRADOR
- GRUA
- VARADOR
- PINTAT
- CARRO VARADA
- EMMAGATZEMATGE VELA LLEUGERA
- PISCINA
- TOT TIPUS DE SERVEIS SEGONS LA TEMPORADA

CLUB NÀUTIC DEL PORT DE LA SELVA

LA LLOTJA, S/N TEL. (972) 38 70 00 FAX (972) 38 70 01
EL PORT DE LA SELVA

12 BEGUDES POPULARS CATALANES

Ara que ja tenim les vacances de setmana Santa a sobre i les trobades d'amics poden produir-se amb més calma, i que de segur aniran acompanyades amb alguna copa a la mà, anem a donar un repàs a les nostres begudes més tradicionals.

L'ANISAT.— Beguda típicament estiuenca, composta de la combinació d'anís i d'aigua ben fresca.

EL BARREJAT.— Consisteix en la barreja a parts iguals de cervesa i gasosa. S'ha de tenir cura de tirar-hi primer la gasosa, ja que sinó fa molta escuma en barrejar-se.

LA BARREJA.— Tal i com el seu nom indica, es tracta de combinar algunes begudes. A l'Empordà s'utilitza el moscatell i el conyac; se n'anomena també Sol i Sombra. A la zona de la Garrotxa, sobretot, es barreja el moscatell i l'anís.

EL CREMAT.— A l'hivern, quan el fred apreta, o durant les nits d'estiu, sota l'acompanyament d'una dolça havanera, és potser la

beguda més típica i coneguda. Consisteix en la unió del Rom, amb uns grans de cafè, una rodanxa de llimona i sucre; i que abans de beure-se-la, hom la flameja una estona fins la combustió quasi total de l'alcohol.

LA GARNATXA.— La més tradicional de l'Empordà. És un vi dolç de postres, que té entre 15 o 16 graus i que ha sofert un envelliment dins bótes de roure durant quatre anys. Inoblidable per a qui la tasta.

LA MALVASIA.— Produïda pel raïm del mateix nom. És una beguda molt dolça i olorosa. La seva elaboració és típica de la zona de Sitges. Diuen els entesos, que la Malvasia arribà a Catalunya a primers del segle XV, procedent de l'illa de Creta.

EL MOSCATELL.— Vi pertanyent al grup de vins de postres. És molt dolç i posseeix molta aroma. S'obté del raïm moscat, d'ací ve el seu nom; La seva elaboració requereix ser assolejada dins de grans recipients de vidre, durant diversos dies.

EL MOSCAT DE RIVESALTES.— Són anomenats així tots els Moscats Rossellonesos; d'alta graduació 16-17 graus i que cal degustar-los ben frescos. Tant poden servir per l'aperitiu, com prendre'ls amb les postres.

LA RATAFIA.— És l'aiguarent produït per la destil·lació de les nous verdes macerades amb plantes aromàtiques. És tan polifacètica que hom pot veure com la prenen com a aperitiu, licor, o digestiu.

SOLDAT O SUAU.— Molt popular antigament; és la barreja de cafè i gasosa fresca amb sucre.

VI DE BANYULS.— És un vi obtingut dels raïms de la garnatxa, i que assolejat a dins de bótes de roure, arriba fins els 16 o 17 graus.

VINAGRADA.— Antiga beguda, actualment quasi desconeguda. Es preparava amb una mica de vinagre i aigua fresca, afegint-hi una mica de sucre per cada got de beguda.

Restaurant

L'ENCESA

TERRASSA DAVANT DEL MAR

Carretera de Llançà, Km. 1 Tel. 38 73 19
EL PORT DE LA SELVA

ELECTRO-HOGAR

GARRIGA

Plaça Pi i Margall Tel. 38 90 58 COLERA

BAR "EL CLUB"

RESTAURANT ESPAÑA

DISCOTECA

Méndez Núñez, 11
Paseo Sardana, 4 y 5
Teléfonos 39 00 04 - 39 00 08

PORTBOU

ORÍGENS

Ara farà 26 anys, quan sols comptava jo amb 15 dies, els meus ulls d'infant recent nascut van observar per primera vegada el Port de la Selva.

Clar que des del cotxet jo no podia veure gran cosa, però sí recordo que van xiular-me les orelles perquè feia una tramuntana de Déu s'hi caga. Ja una mica més gran, quan tenia 6 anys més o menys, vaig aficionar-me a anar cada dia a l'es-

llera per veure arribar els "bous" El Tiritas, L'Avellana, La Vicenta Guzman"... etc... i La Cinta.

Qui m'havia de dir que en "Charlot" i en Fonsu, que Déu l'aculli al cel, serien els primers a ensenyar-me l'art de la pesca, després de tres estius donant-los la tabarra perquè m'hi portessin.

I qui m'havia de dir que al cap d'uns anys jo aniria a pescar, amb una palangrera, després

de quedar-me hipnotitzat aquell dia que anant amb el Pep, en Miquel i en Jósé, vam pescar 17 caixes de besug.

Total, que ara estic amb un peu al Port i un a la Selva i tampoc sé qui m'ho havia de dir.....

SANTI SOLER
La Selva de Mar

COM CANVIAR O TRADUIR EL NOM AL CATALÀ

Canviar o traduir el nom propi al català és molt senzill. Es pot fer al moment, al Registre Civil, i només calen dos documents: el Document Nacional d'Identitat i el llibre de família (o bé una partida de naixement). És un tràmit absolutament gratuït.

Què vol dir canviar o traduir el nom al català?

Canviar o traduir el nom propi al català vol dir garantir que a tota la documentació oficial figuri sempre la versió catalana del nom. Així, per exemple, es pot canviar o traduir:

Antonio per **Antoni**

Carmen per **Carme**

Mercedes per **Mercè**

Vicente per **Vicenç**

José María per **Josep Maria**

Nuria per **Núria**

Diego per **Dídac**

Juan per **Joan**

Ana per **Anna**

Nieves per **Neus**

Jaime per **Jaume**

Jorge per **Jordi**

Margarita per **Margarida**

Rosari per **Roser**

Guillermo per **Guillem**

El canvi o traducció del nom propi al català és reconegut com un dret per la legislació d'ençà del 8 de gener de 1977. Es tracta, doncs, d'una possibilitat a l'abast

de tothom i, especialment, de les persones nascudes abans del 1977, quan no era possible inscriure's al Registre Civil amb el nom en català.

El canvi o la traducció del nom tenen efectes immediats perquè queden registrats en la inscripció de naixement i, si és el cas, en la de matrimoni i en la dels fills. També queda reflectida al moment en el llibre de família.

Un cop fet el canvi o la traducció al Registre Civil, ja es pot fer el canvi de nom a qualsevol document oficial (DNI, permís de conduir, cartilla de la Seguretat Social). Per fer-ho, només s'ha de presentar en els organismes corresponents una partida de naixement amb el nom ja canviat.

Què cal fer?

a) Persones nascudes abans del 8 de gener de 1977

Han de demanar la traducció del nom, que és un tràmit molt senzill. La traducció s'ha de demanar al jutge encarregat del Registre civil del lloc de residència. És una qüestió que es resol en el mateix moment que es demana. Cal portar els documents següents:

- Llibre de família dels pares (també el propi si s'està casat), o bé partida de naixement.

- Document nacional d'identitat.

d) Persones nascudes després del 8 de gener de 1977

Han de demanar el canvi de nom perquè les persones nascudes després del 8 de gener de 1977 ja podien haver estat inscrites amb el seu nom en català al Registre Civil. Cal exactament la mateixa documentació que en el cas anterior, però, a més, s'ha de demostrar l'ús del nom en català presentant qualsevol document en què el nom consti en aquesta llengua (correspondència, credencial de soci de qualsevol entitat o associació, etc.).

c) Menors d'edat

La documentació que s'ha d'aportar és exactament la mateixa que cal per al tràmit de canvi de nom, només que la sol·licitud l'ha de fer, en nom del menor d'edat, el pare o la mare (amb l'autorització de l'altre cònjuge), o bé el representant legal del menor.

Si els pares estan divorciats o separats, ho ha de sol·licitar el qui acrediti la guàrdia i custòdia del menor.

ELS NOSTRES ESPORTS

EL «GRIFEU», TRENTA ANYS DE BÀSQUET A CASA NOSTRA

(Continuació del número anterior)

Temporada 1976-77.— Campionat de Lliga Regional. Els sèniors s'han classificat al lloc onzè entre catorze competidors. Els júnior han estat subcampions de grup. Els juvenils, campions de grup i subcampions provincials.

Temporada 1977-78.— El Grifèu presenta sis equips: sèniors, juvenils, noies, infantils i minis. Els sèniors guanyen per novena vegada el Campionat Provincial.

Temporada 1978-79.— Desena vegada Campions Provincials.

Temporada 1979-80.— L'equip de Minis queda campió de grup.

Temporada 1980-81.— Els sèniors, que van jugar fins a la temporada 79-80, es van haver de deixar per motius tècnics, d'incompatibilitat dels jugadors entre altres coses.

Jugaren aquesta temporada la Lliga Provincial l'equip júnior, els infantils, els minis i dos equips femenins, un juvenil i un infantil.

Temporada 1981-82.— L'equip sènior es reincorporà aquest any al Campionat Provincial i es proclamà Campió, per onzena vegada. Les noies es classificaren en segon lloc.

Temporada 1982-83.— El primer equip del Grifèu guanyà per dotzena vegada el títol de Campió Provincial.

No volia acabar aquests breus apunts de la història del Grifèu de Llançà sense explicar per què precisament els colors groc i vermell i blau són els que figuren des dels seus inicis en els maillots i pantalons dels equips del Grifèu. Aquests colors són els de les coses que en aquells moments eren la més important font de vida de Llançà: el groc de l'oli de les olives, el vermell del vi i el blau del mar.

Temporada 1983-84.— Els Sèniors guanyen per tretzena vegada

el Campionat Provincial 3a. categoria. La Federació Catalana de Bàsquet atorga al Delegat del Grifèu, Andreu Juanola, la medalla de la Federació.

Temporada 1984-85.— L'equip Sènior masculí queda Sots-Campió Provincial 2a categoria. L'infantil femení queda Campió Provincial, Campió Copa Federació i Sots-Campió del Campionat de Catalunya. L'equip juvenil masculí és Campió Copa Federació, Sots-Campió Provincial i 3r classificat al Campionat de Catalunya.

Temporada 1985-86.— Juvenil masculí: Campió Copa Federació, Sots-Campió Provincial.

Júnior masculí: Sots-Campió copa Federació.

Juvenil femení: Campió Provincial i Campió Copa Federació.

Cadet femení: Campió Provincial, Campió copa Federació i campió de Catalunya.

Mini-Bàsquet femení: Sots-Campió de Girona i Sots-Campió de Catalunya. Medalla Federació Catalana per en Fidel Baus i Ayats.

Temporada 1986-87.— Juvenil femení: Campió Provincial, Campió Copa Federació, i Campió Catalunya.

Pre-Infantil femení: Campió Provincial, Campió Copa Federació i Campió de Catalunya.

Sènior masculí 3a. categoria: Sots-Campió Provincial 6è de Catalunya per l'ascens a 2a Catalana.

Júnior femení: Sots-Campió Provincial i Sots-Campió Copa Federació.

Temporada 1987-88.— Sènior femení: Campió provincial i Campió Catalunya (ascens a 1a Catalana).

Juvenil femení: Campió Provincial.

Infantil femení: Campió Provincial, Campió Copa Federació i quart classificat al Campionat d'Espanya (Final a Euskadi).

La Generalitat atorga a Mossèn Josep Benet i Cantó la Medalla a L'Esport.

JOAN MANEL CAÑON i SOLER

TEMPORADA 67-68
CAMP DELS AMETLLERS

Drets d'esquerra a dreta: CLOUSELLS, ITER, (PAPI) VILABOY, MALATS
De genolls: JUANOLA, GARRIGA, RAFART, PACAREU

El 22 de gener, per fi es pogué inaugurar el nou camp de futbol. Llàstima que el temps no va acompanyar la festa que amb tanta il·lusió esperaven petits i grans. Hi varen ésser presents, però, diverses personalitats, tant de la política com del món del futbol així com el batlle de Llançà amb tot el consistori i també es va procedir al lliurament d'algunes plaques commemoratives d'aquesta diada.

Malauradament no fou possible celebrar el partit de futbol anunciat, el qual comptava amb la col·laboració de l'equip U.E. de Figueres de 2a. divisió A, gràcies a la gentilesa del seu President, Sr. Bach i la seva Junta directiva.

Es va haver d'ajornar la data de la festa futbolística pel dia 9 de febrer. Aquesta vegada va fer una tarda esplèndida. Es jugà el primer partit de Categoria 1a Regional. La festa es va obrir amb una desfilada, molt vistosa, organitzada pel jovent

de les Escoles Pompeu Fabra, Agrupació Sardanista, Camp de Tir, Bàsquet Grifeu, Unió Excursionista, C.E. Llançà i la col·laboració especial del Batlle de Lilián Auge. Va fer "el Saque" d'honor la Pubilla de Llançà, Núria Escarpenter i Patrícia Cal-sina del C.E. Llançà.

Parlant ara del que fa el nostre futbol, podem dir que els resultats, fins el moment, no són gens bons en aquest camp nou, ja que de 3 partits que s'hi han jugat, se n'han perdut 2 i 1 empatat. Encara bo que, quan anem a fora, anem traient algun punt. Però això no és prou, ja que els seguidors aquí, a casa, volen veure guanyar el seu equip. esperem que les coses canviïn aviat i puguem veure guanyar l'equip aquí, a casa nostra.

No voldria acomiadar aquesta crònica sense agrair a tots els que han fet possible la realització d'aquest camp de futbol tan esperat per l'afecció Llançanenca: Departament d'Esports i

Generalitat de Catalunya i també i sobretot a l'Ajuntament de nostra Vila. Volem donar-los ànims perquè continuïn la tasca esportiva en aquest meravellós espai que tenim a les ESPLANES.

P. PUMAREDA P.

Resultats des de l'anterior revista

Estartit- Llançà	1-0
Coma Cros-Llançà	1-3
Llançà- Farners	5-2
Llançà- Aro	2-3
Abadessenc-Llançà	2-1
Llançà -Anglès	1-1
Llagostera -Llançà	0-1
Agullana-Llançà	1-2

Classificacions fins 1-3-92

Sèniors	9è lloc	punts	22
Juvenils	10è "	"	17
Cadets	9è "	"	14
Alevins	4t "	"	21

LA CUINA DE L'ÀVIA

SÈPIA AMB PÈSOLS

INGREDIENTS

pèr a 4 persones

1,5 kg de sèpia

1/2 kg de pèsols

1 ceba, 3 tomates madures,
picada d'all i julivert, sal i
pebre

1 got de vi blanc sec

1 branquilló de fonoll

PREPARACIÓ

En primer lloc netejar i tallar la sèpia a trossos, tot separant la

bosa marró, sofregir la sèpia dins una cassola de fang, i quan ha deixat anar tot el suc, s'hi tira la ceba, deixant -la daurar. A continuació hi posem la tomata, el got de vi i el branquilló de fonoll, afegint-hi aigua fins a cobri-ho. Quan ja ha bullit un quart d'hora, s'hi posen els pèsols.

Una vegada la sèpia i els pèsols estan cuits, posarem dins la cassola, la picada feta amb la 1/2 bossa de la sèpia, l'all i el julivert, 1 cullerada de farina, i ho barrejarem amb una mica del suc de la cassola, deixant-ho bullir uns 3 minuts. Salpebrem i

ja podem retirar-ho del foc i servir-ho.

És important posar la sal al final, ja que si no, la sèpia es torna dura.

Recepta facilitada per na Roser Iglesias de l'HOSTAL BON REPÓS DE COLERA

EL RESTAURANT **LA VINYA** US COMUNICA QUE ÉS EL RESTAURANT DE TROBADA FORA DEL VOSTRE CONTORN. AL RESTAURANT LA VINYA, HI TROBAREU LA VERITABLE CUINA EMPORDANESA, DISPOSA DE MENJADORS PARTICULARS PER A EMPRESES I SALONS PER A CASAMENTS, COMUNIONS I BANQUETS.

PARKING PER A 300 COTXES, JARDÍ INFANTIL I MINIGOLF

A L'ENTRADA DE GARRIGUELLA, ENS TROBAREM !

Ctra. La Jonquera-Roses, km 52,400 Tel. 53 01 01 GARRIGUELLA

COSES DEL MENJAR I DEL BEURE

TEMPS DE FREDOR, TEMPS DE GAROTES

No fa pas gaires anys, les garotes sols eren conegudes per la gent de mar, sobretot pels de casa nostra, els de l'Empordà.

Actualment cada vegada són més conegudes i sol·licitades arreu del país, però en la majoria dels casos, les trobem a uns preus més dolorosos que les punxades d'elles mateixes.

Avui la major part de les garotes que trobem al mercat, o als restaurants, estan agafades mitjançant equips de submarinisme, però, abans, l'ormeig que s'utilitzava era, i continua essent, el garoter. No és més que una canya llarga i gruixuda en la part inferior, en la qual se li fan dos talls en forma de creu, d'uns deu centímetres de llarg, separant-los, s'hi introdueix un suro, amarrant-lo ben fort, per evitar perdre'l.

Des del bot, s'allarga fins on es troba la garota, es col·loca sobre

ella, apretant i girant a la vegada, i s'hissa a bord.

De garotes, n'hi ha de cinc classes diferents, totes pertanyents al grup dels equinoderms. Les més conegudes són la negra (Arbacia lixula) i la violeta (Sphaerarchinus granularis).

Menjar garotes és una pura delícia pels sentits, sobretot si les mengem de la manera més primigènia possible. Ara que encara el temps no és calorós, (ja que la millor època, segons diuen, per menjar-les, ja que són més plenes, són els mesos que tenen "R" i aquests s'acaben ara a l'abril), és en una raconada de qualsevol de les nostres cales, a redòs del vent i on ens acaroni un reig de sol. Asseguts sobre les pedres i arran de mar, amb dues o tres dotzenes de garotes obertes per la meitat, netejades amb la mateixa aigua marina, la barra de pa al costat, i una ampolla de vi blanc de la nostra terra, en remull dins l'aigua, (encara que el cava també hi va perfecte), i som-hi: tros de pa,

passar-lo per l'interior de la garota, impregnant-lo del vermell corall, aspirar aquella aroma tan autèntica, posar-lo a la boca i ... a disfrutar; glop de vi i ... tornem-hi.

Petits plaers que no es paguen amb diners i que sens dubte ens ajuden a passar per aquesta vida.

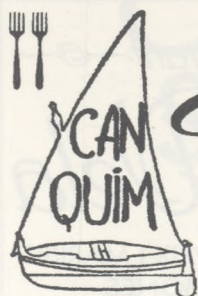
Si sou "gourmets", proveu a tastar la següent recepta:

TRUITA DE GAROTES

Ingredients: 4 ous, 30 garotes, sal pebre i oli.

Preparació: Separar el corall de les garotes i reservar el de 12. Batre els ous conjuntament amb el corall, salar i posar-hi un pols de pebre. Amb l'oli ben roent, poseu-ho a la paella i feu la truita, gireu-la i, just abans de retirar-la del foc, col·loqueu la resta del corall a sobre.

La truita és millor fer-la rodona. Ja m'ho direu. Bon profit.

Restaurant
Can Quim

Verge del Carme, 5
Tel. 38 05 37
PORT DE LLANÇÀ

HOTEL - RESTAURANTE

«LA GOLETA»

ESPECIALIDADES MARINERAS -
CAFÉ
Els Pescadors
RESTAURANTE
PORT DE LLANÇÀ - (Costa Brava - Girona)
Tel. (972) 38 01 25

LA LLIGA NO TÉ COLOR

La 12a. jornada del Illè. Campionat Plenari de l'Ajuntament de Llançà, celebrada el passat 3 de març, no va significar cap canvi substancial a la classificació. El líder es consolida i l'única emoció d'aquesta lliga està en la lluita per evitar el descens.

EN EL TERRENY DE L'ENSENYAMENT, UN PARTIT QUE NO VA RESPONDRE A LA IMPORTÀNCIA DELS PUNTS EN JOC

Ensenyament 0 – La Minoria 0.– En Pumareda, capitanejant l'equip de l'Ensenyament, va posar voluntat i ganes, però no va evitar donar la imatge de no saber ben bé on era. La Minoria, amb Cusi com a davanter centre, assistit als extrems per en Fàbrega i en Martínez, va atacar posant de manifest les deficiències de les instal·lacions de la Llar d'Infants, la manca de places escolars per acollir als nens de 3 anys a l'E.P. Pompeu Fabra el proper curs i la inseguretats sobre si tindrem o no centre d'ensenyament secundari pels alumnes majors de 13 anys, o hauran d'anar a estudiar a Figueres. Un partit sense gols, on l'Ensenyament va ser incapaç de donar resposta a les preguntes formulades per la Minoria, i més concretament, per en Cusi, que, tot i xutar sovint a porta, va ser incapaç de concretar i treure'n un resultat positiu. Molts dubtes i inconcrecions en un encontre que no va respondre a la importància dels punts en joc.

UN CUSI PLETÒRIC DE FORÇA VA APALLISSAR AL VETERÀ SERRA

Serra 0 – Cusi 5.– Al camp de la Línia d'Alta Tensió de Renfe van jugar un veterà de la Divisió d'Honor, el Serra, i l'equip revelació de la temporada, el Cusi. Aquest últim amb un joc ordenat i ofensiu va deixar una i altra vegada en fora de joc a l'equip de casa. El Serra va donar una pobre impressió en el seu propi terreny i va demostrar que no té ni idea de quina situació es troba el projecte de la nova línia d'alta tensió que ha d'arribar a la Subestació de RENFE, que el seu equip ni tan sols s'ha plantejat la possi-

bilitat d'oferir un trajecte alternatiu i que ni els hi ha passat pel cap fer un mínim estudi de l'impacte ecològic que això suposarà. Al final, clara i merescuda victòria dels visitants.

PARTIT POLÈMIC ON ELS ÀRBITRES VAN SER ELS PROTAGONISTES

Independents I.C. 0 – La Resta 4.– Desafortunat partit el que va enfrontar a IC i la RESTA del consistori en el terreny dels Precs i Preguntes. L'ambient es va enrarir per unes declaracions fetes abans del partit pel líder de la Resta, Salvatella, en què va criticar el joc d'IC dient que els seus atacs es produïen a destemps i fora de lloc. Comença el joc i a la primera jugada de l'encontre el jutge de línia, Fàbrega, del col·legi socialista va assenyalar un fora de joc molt discutible a IC per considerar que era demagògic plantejar al Ple determinats temes que es podien resoldre per altres mitjans. La polèmica estava servida. En una jugada arriscada, IC avança per l'esquerra i demana l'adhesió del Consistori a la declaració "Contra el Racisme i la Xenofòbia" de l'organització SOS RACISME. El jutge de línia, Manel Martínez, del col·legi republicà, assenyala un nou fora de joc. La RESTA, amb l'estimable ajut de l'esmentat linier, respon que això no és un tema municipal i que siguin els grups polítics qui enviïn aquesta adhesió. IC avança pel parc situat al costat de la Capella del Port, arriba fins als gronxadors de davant el Polisportiu i xuta amb contundència posant de manifest l'estat lamentable d'aquests parcs infantils. El porter Coll atura sense dificultats. Ja s'ha avisat al serraller perquè els arregli. En una nova jugada desafortunada, IC planteja la necessitat de prendre mesures per evitar la brutícia que ocasiona la publicitat que envaeix constantment la població (cartells anunciant tot tipus d'activitats per les parets, llençament de fullets a la via pública, etc.). És entrat en falta per Sarradell que li propina una puntada de peu per penjar pancartes sense permís municipal. El linier, Martínez,

dóna un espectacle lamentable i el jugador Serra s'ofereix a enganxar-li els cartells del seu partit en hores lliures, davant la riallada general. Al final, gol en pròpia porta. Acord entre els partits presents que embrutaran el menys possible durant la campanya electoral i els organitzadors de concerts de rock i altres coses interessants que segueixin enganxant els cartells allà on vulguin. Victòria esclafadora de la RESTA amb el vergonyós ajut de l'equip arbitral, davant una IC que va aportar moltes idees però, a la vegada, va quedar palesa la seva feblesa i la incapacitat per concretar quan arriba davant la porteria contrària.

EL BON MOMENT DE JOC EXHIBIT PER FÀBREGA NO VA EVITAR LA VICTÒRIA D'UN LÍDER IMBATUT

CIU 6 – Oposició 4.– A l'Estadi Municipal de la Federació de Municipis es va jugar el partit més interessant de la jornada. L'Oposició va basar el seu joc en la defensa de l'afiliació de l'Ajuntament a la Federació Catalana de Municipis. Cal destacar el bon moment de joc exhibit per Fàbrega, que en una jugada esplèndida va argumentar la necessitat d'afiliar-se a les dues associacions municipalistes que hi ha actualment al país per superar aquesta situació de divisió que només obeeix a tendències partidistes i aconseguí la unificació i creació d'una sola associació que defensés els interessos de tots els municipis de Catalunya. L'equip de CIU amb un joc conservador i de pocs recursos es va limitar a parlar de la precària situació econòmica i de la inconveniència d'incrementar les despeses municipals afiliant-se a la FCM. Al final la superioritat numèrica es va imposar i el líder va guanyar un partit en què no va convèncer gens al poc públic que hi havia a l'Estadi.

El futbol, ja se sap, de vegades és una mica injust. La política, d'injusta, ho és sempre. No importa qui té la raó, guanya qui té més vots.

Independència

— Restaurant —
La Vela

ESPECIALITATS EN PEIX I MARISC
—SERVIM ANÈMONES—

Pintor Martínez Lozano, 3 Tel. 38 04 75 PORT DE LLANÇÀ

LA VISIÓ DEL NEN

L'edat preescolar és una de les etapes que precedeix a la consecució de la maduresa en l'ésser humà. Tot el creixement, sigui físic o mental, implica organització.

Considerem, per exemple, el primer creixement dels ulls i les mans. Els ulls són molt importants, per això la naturalesa comença la seva formació a la 5a setmana del període prenatal. Poc després, el nen mira els objectes llunyans abans que pugui tocar-los. Mirar és una resposta activa, no és simplement una impressió sensorial, requereix un control motor. El nen deu conservar els seus ulls en posició fixa a moure'ls d'un punt a un altre a fi de veure. Aquest control es realitza a través de 12 diminuts músculs (sis per cada ull) els quals estan fixats al globus ocular i a la cavitat ocular. Amb ells fixa l'atenció visual, examina els seus

voltants, inspecciona un objecte que sosté amb les seves mans.

El nen s'afiança en el món físic amb els seus ulls, però no pot portar a cap el ple coneixement de coses solament a través dels seus ulls. Ha de tocar-los amb les seves mans, sentir el seu impacte en el seu palmell de la mà i moure els seus dits per sentir el seu impacte sobre les superfícies i contorns.

Ha de moure les seves mans per manipular, exactament igual que mou els ulls per inspeccionar.

S'estima que un de cada vint nens en edat preescolar té problemes en la visió, que de no ésser corregits a temps poden entorpir el seu desenvolupament i aprenentatge.

El problema el trobem quan el nen amb una visió defectuosa no acostuma a queixar-se d'allò, ja que ell creu que això

és la visió normal i que els altres nens veuen igual que ell.

Si el seu fill presenta algun comportament com:

Es frega els ulls freqüentment...és tapa i tanca un ull... té dificultats en la lectura... si decanta el cap endavant... o cap a un costat... si parpelleja més de lo habitual... realitza algun treball que requereix acostar-se molt... no pot veure clarament a distància ...etc... És molt important que el nen en una primerenca edat realitzi un examen complet per un especialista.

BLANCA SERRA PIFARRÉ
Òptica i Optometrista

ÒPTICA SERRA

OPTOMETRIA
CONTACTOLOGIA

Rafael Estela, 6 Tel. 38 01 17

LLANÇÀ

RESTAURANT

CA L'HERMINDA

EL PORT DE LA SELVA

CONSULTORI PISCÍCOLA

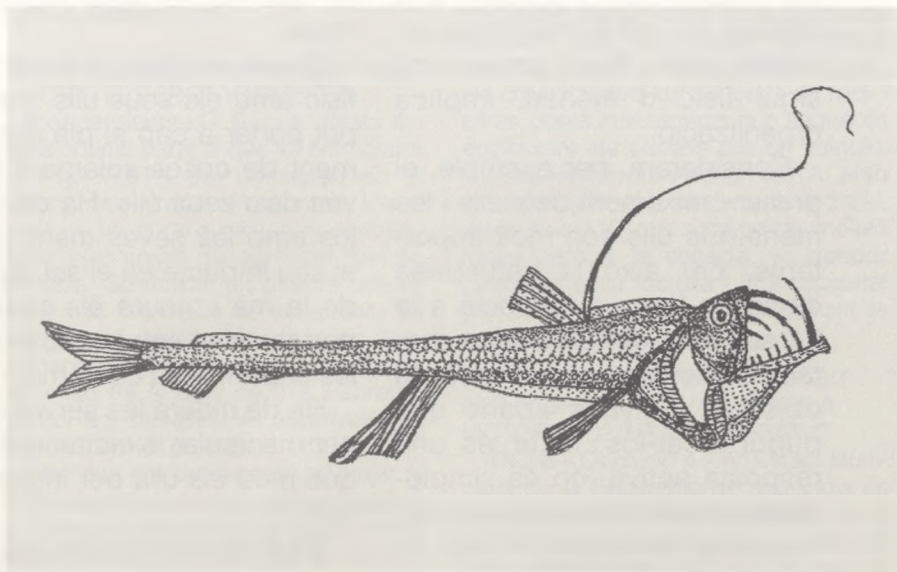
per JOAN NADAL i FORTIÀ

PREGUNTA

Entre el peix que desembarcaven les "vaques" vaig trobar-ne un, bastant fosc, d'uns 15 centímetres, llarg, amb una boca molt grossa, que mantenia oberta, amb uns ullals molt grossos que no permetien tancar-la. En les galtes tenia un forat que passava d'una banda a l'altra.

Podeu aclarir-me de quin peix es tracta?

Joan

RESPOSTA

El peix descrit és, sens dubte, una VIBRA MARINA (*Chauliodus sloanei*).

Es tracta d'una espècie que viu a considerables profunditats, normalment entre els 300 i els 600 metres, si bé, a vegades és possible trobar-lo a menys, inclús pot nedar en superfície o prop d'ella.

Certament té una boca molt grossa, armada de punxagudes dents, entre les que destaquen dos ullals molt llargs a cada mandíbula que, a simple vista, agafat mort, rígid, sembla que no li permeten tancar la boca, cosa que no és certa ja que pot fer-ho perfectament, donat que, mentre els ullals superiors passen per unes fissures que té en la mandíbula inferior, els d'aquesta s'allotgen sobre el cap.

El forat que té entre l'opercle i el pre-opercle li permet obrir la boca en un angle de 90° a fi de poder atrapar grosses preses, proporcionalment a la seva mida.

Si bé pot amidar uns 30 centímetres, tots els que hem controlat pescats en aigües del Golf de Lleó amidaven entre 13 i 22 centímetres.

HOSTAL

RESTAURANT

Bellarvista

ESPECIALITATS EN PEIX

Platja, 3 Tel. 38 70 50 EL PORT DE LA SELVA

DIEGO SANGHEZ

KARPESA

Nº 1 en España

FUSTERIA METÀL·LICA

Perquè fem

La feina ben feta

Finestres PVC i alumini

Portes i reixes de seguretat
de tot sistema

**AGENT OFICIAL
ORSOGRIL®**

Avda. Europa, 38 Tel. 38 11 57 **LLANÇÀ**

Abans us servíem a l'HOSTAL COMERÇ del Port de la Selva, els nostres millors plats.

A partir d'ara us els servirem en el nostre nou establiment del Port de Llançà, el nou

Restaurant **DANY**

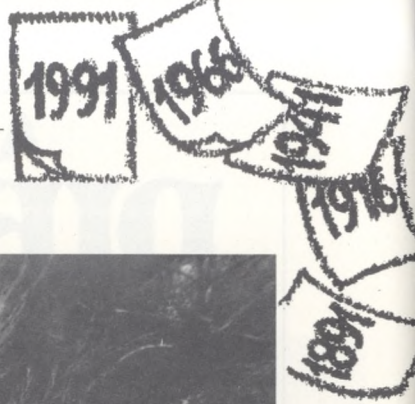
Us hi esperem amics
Mercedes i Antonio

**OBERT
TOT L'ANY**

Passeig Marítim. Tel. 38 03 96
PORT DE LLANÇÀ

TEMPS ERA TEMPS

*A Port de la Selva, el vel Port de Reig. Avui, sols el bar així s'anomena.
Ja fa molts anys que l'Art Gros no és calat, ni les tonyines van a la riba: només barques, iots i alguna sardina, caiguda a la mar, des d'una teranyina.*

L'ORIGEN DELS NOMS

LA MUNTANYA DEL DIJOURS

Tot servint de divisòria, ja que passa pel seu cim, la muntanya del Dijous separa la Selva de Mar del Port de la Selva.

Antigament anomenada dels "Ullastres", dita així pel tipus de vegetació que la recobria, fou cremada totalment, com totes les de la rodalia, per un gran incendi ocorregut fa molts i molts anys.

Quan els monjos de Sant Pere de Rodes, van demanar al Pare Prior, l'abat, el poder disposar d'una mica d'esbajo, els hi concedí. El monjos escolliren el planer situat en aquesta muntanya, com el seu lloc d'esplai.

Com que l'abat els hi donà com a dia festiu el dijous, tal dia de la semana, la gent de la Selva els sentia cantar i ballar sardanes al bell mig de l'altiplà.

I acabem tal i com diu en Jaume Quintana, en la seva última obra:

Monestir de Sant Pere de Rodes –Llegendari Versificat, en el capítol dedicat precisament a la muntanya del Dijous:

–Així els monjos de "Sant Pere"
en gaudir d'esbarjos nous
al turó, prop de Verdera
van posar el nom de Dijous–

AUTO BOUTIQUE

Telèfons mòbils des de
89.000,- Ptes. Aptes
per la navegació

Carrer Nou, 201
Tel. 50 96 21
FIGUERES

Compact disc + radio cassette
sistema digital KPI **87.000,- Ptes.**

*Hostal
Bon Repòs*

Francisco Ribera, 12

Tel. 38 90 12

SANT MIQUEL DE COLERA

VIURE LA MÀGIA DE L'INDRET

Quan el desamor et forada el ventre i fa desaparèixer el terra de sota els teus peus, tot es transforma en una nit immensa. Et trobes cara a cara amb la vida i encara més enllà de la vida, amb l'espai i amb el temps, amb la solitud i el silenci interior; s'amunteguen els pensaments, les sensacions... Mires el teu rostre reflectint-se al mirall i no saps reconèixe'l: has mort. On vulguis parar-te no trobes mai l'amor i el teu somni no té cara.

Anava cap un lloc que no existia, igual que un ocell que

s'escapa. Cercava pels prestatges de les llibreries solucions que fossin immediates, prodigioses, màgiques, que calmesin el meu dolor interior. Vaig perdre'm en un laberint de temes esotèrics i caminant vaig arribar ací, a la Selva de Mar; un lloc ple de solitud i de set; de silenci, d'oliveres..., la seva extraordinària màgia embolcallada per les seves muntanyes àrides, llegendàries, amagades per les boires, il·luminades per llunes peregrines, vents magnètics. I més enllà, el mar i el seu port. Emergeix des de l'abisme,

és un horitzò tangible, amor possible! Que gran i severament majestuós és tot!

Vaig trobar-me com dins d'una dansa amb tota la seva expressió gestual i aquest indret va anar entrant dins meu, fonent-se amb el meu ésser, fent-me sentir més a la vora de Déu; ja que aquest lloc és com un pont que mai ningú ha travessat completament i és ací on he trobat la resposta.

ÀNGEL LLUVERAS

TRASPASSAMENTS

PORT DE LA SELVA

SALVADOR QUINTANA I PARIS	14-11-91
ALFONSO CERVERA I PAGÈS	15-01-92
JOAQUIM PALOMERA I FERRER	08-01-92
JULIA DAUNIS I MATEU	30-01-92
ANTONIO PALOMERAS I FONTCLARA	08-02-92
MIQUEL BEAUMONT I REGENTE	12-02-92
JAUME COSTA I NADAL	19-02-92

LLANÇÀ

JOSEFA BENÍTEZ RUIZ	27-12-91
SABINA FERRER MOLINS	17-02-92

COLERA

CONSUELO CARDONER CIFUENTES	22-02-92
RITA BASI I GRATACÓS	03-03-92

PORTBOU

CARMEN BARNEDA CARITG	11-02-92
FRANCISCO SÁNCHEZ-MARÍN GONZÁLEZ	27-02-92

NAIXEMENTS

PORT DE LA SELVA

ELOI PINART I ILLAN	17-12-91
LUIS JESÚS BARRANCO RUIZ	24-12-91
ANNA PALTRÉ I PERELLO	12-01-92

LLANÇÀ

YUSFE EL-KHALDI MUAGNI	27-10-91
IVAN MARTÍN LORENZO	10-01-92
KEVIN CARRANZA RODRÍGUEZ	16-01-92
SONIA FULCARÀ NADAL	08-02-92
ENRIC MARÉS BUENO	06-02-92
MARC GIMÉNEZ MARANGES	28-02-92
CORAL MATO ÁVILA	04-03-92

PORTBOU

IVAN MIGUEL MORENO MÁRQUEZ	01-01-92
DANIEL MIGUEL MORENO MÁRQUEZ	01-01-92
DANIEL STROHEGUER NOVES	08-01-92
CRISTINA GRACIA REBOS	01-02-92

ENRIC/SÍLVIA
LUIS/ENCARNACIÓN
JOSEP/CRISTINA

AHMED/LAYLA
FERNANDO/M. ASCENSIÓN
RAUL/EVA M.
JORDI/CARME
JORDI/ELENA
FERNANDO/ISABEL
GREGORIO/NURIA

ANT. MIGUEL/M. ÁNGELES
ANT. MIGUEL/M. ÁNGELES
ZWENTIBOLDO/M. JOSE
MIGUEL/M. LUZ DIVINA

Els Primers Nounats de l'any 1992 a la nostra zona de la Mar d'Amunt són:

IVAN MIGUEL MORENO MÁRQUEZ, DE PORTBOU, juntament amb el seu germà bessó DANIEL (aquest darrer amb 10 minuts de retard)

ANNA PALTRÉ I PERELLÓ, del PORT DE LA SELVA, és la primera representant del sexe femení.

PER MOLTS ANYS!

Passeig de la Sardana, 11 2n
PORTBOU

LA TEVA PUBLICITAT
AMB NOSALTRES

**LA MAR
D'AMUNT**

TEL. **12 08 01**

PAU CASALS, 1 - LLANÇÀ

Viatges Mas, s.a.
Agència de Viatges GC 166

ORGANITZACIÓ DE VIATGES I RESERVA
DE BITLLETS PER AVIÓ, TREN,
AUTOBUSOS I VAIXELL

Castellà, 26 Tel. 38 10 14 Fax. 12 00 74 **LLANÇÀ**

SI VOLS PENDRE
QUELCOM BÓ, VINE AL
PICANTÓ

El teu cocktail especial
i el lloc ideal

Sant Llàtzer, 41 Tel. 51 09 66
FIGUERES

CAR EMPORDÀ, S.L.

TURISMES - FURGONETES - 4 x 4
COMPRA - VENDA - LLOGUER - ASSEGURANCES

C/ Col·legi, 28   Telèfon 51 08 49   17 600 FIGUERES

CLASSES DE DANSA

moviment i expressió
gimnàstica i
manteniment del cos

dirigiu-vos a Àngels Lluveras

C/ del Cim, 3 Tel. 12 62 89 **LA SELVA DE MAR**

OFINOVA

Sant Llàtzer, 57   Tel. 67 05 71   **Figueres**

PETIT MERCAT

SI VOLS COMPRAR, VENDRE O REGALAR, LA MAR D'AMUNT, T'AJUDARÀ

Llança: ES VENEN 2 APARTAMENTS de 1 i 2 dormitoris a zona cèntrica amb piscina i jardí comunitari.

Possibilitat de garatge

Preu molt interessant

Tracte directe. Inf. Tel. 12 07 09

VENC EMBARCACIÓ Rodman mod. Trancha, de 5 m d'eslora i 2 de mànega, motor Solé diesel, auxiliar foraborda, Evinrude. Estat impecable. Preu interessant. Trucar Tel. 93-236 00 96 Andreu

Tinc per vendre DUES ESCOPETES a bon preu. Una marca -Zabala- quasi nova, l'altra marca -Colibrí-.

Demandar per Miquel

Tel. 38 90 20

A Llança. CHALET EN VENDA 520 m² de terreny, garatge, sala de joc, bodega, 3 habitacions, menjador-estar, llar de foc, cambra de bany, WC, jardí i piscina. Totalment vallat. Vista al mar Tracte directe. Tel. 38 02 53 a partir 22 h

PROPOSTA

Nord -Costa Brava- Sud Agermanament de dos pobles

LLANÇÀ-TOSSA

A. Aguirre - Apartat 95

17320 TOSSA DE MAR

A particulars i grups:
ES DONEN CLASSES d'Anglès, Alemany i Català
Es fan TRADUCCIONS científiques i generals a l'alemany

Elena Encàrrecs Tel. 38 10 58
Nits Tel. 12 07 49

Es ven a Llança CASA DINS LA VILA 90 m² amb local comercial i pis façana a dos carrers

Tel. 38 02 53

a partir de les 10 de la nit

Llança: ES LLOGA PIS sense mobles, nou, per estrenar
- 2 dormitoris, bany complet, dues terrasses
- Garatge inclòs.
Cèntric amb piscina i jardins comunitaris
Contracte per 3 anys. Inf. Tel. 12 07 09

UNITED COLORS OF BENETTON.

ROBA DE CASA

BENETTON LOCAL

•c/ Sant Cristòfol, 8 ☎ 67.33.15 FIGUERES

T'agradaria col·laborar al manteniment de la nostra revista LA MAR D'AMUNT? Subscriu-te durant un any (6 números), per un preu de mil (1.000 ptes).

Això et donarà dret a insertar qualsevol anunci dins del "Petit mercat", totalment de franc i a més a rebre la revista per correu a casa teva

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

NOM i COGNOMS _____

ADREÇA _____ NÚM. _____

POBLACIÓ _____ TEL. _____

Ompliu aquesta butlleta, i feu-la arribar a:
"La Mar d'Amunt" Apartat de correus, 143 17490 LLANÇÀ

Amphos

DECORACIÓ NÀUTICA

Si t'agrada la mar i vols tenir un racó a casa teva decorat adientment, cal que coneguis els nostres quadres.

Fets a mà, d'un en un, reproduueixen a escala totes les àmfores romanes i els peixos de la nostra mar.

Un selecte regal per fer,
o per fer-se un mateix

Demaneu informació: ☎ 12 08 01

CARTA D'ARTESA

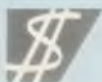
Generalitat de Catalunya
Departament d'Indústria i Energia
Direcció General d'Indústria

LA MILLOR EXPOSICIÓ DE MOBLES A:

Decorar la seva llar amb bon gust, aprofitant les nostres contínues ofertes, és ara més fàcil.

Grans Facilitats de Pagaments

Obert de Dilluns a Dissabte

Trallat i Muntatge Gratuït

Projectes i Pressupostos Gratuïts

MUEBLES LA FABRICA

MENDEZ NUÑEZ, 18 FIGUERES